

ẤN THỨ BA

Xin chào, các bạn. Xin chúng ta hãy đứng lên giờ này một lát để cầu nguyện. Chúng ta hãy cúi đầu.

2 Lạy Cha trên Trời của chúng con, khi chúng con nghe bài— bài thánh ca thật hay đó, chúng con—chúng con đang nghĩ, Chúa ôi, về...rằng Ngài đang ở gần. Và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ tiếp nhận chúng con tối hôm nay, Chúa ôi, như là con cái của Ngài, tha thứ mọi tội lỗi và sự vi phạm của chúng con, và ban cho chúng con những phước lành của Ngài, như chúng con là một dân có nhu cầu.

3 Và trong thì giờ tuyệt vời này mà chúng con đang sống bây giờ, và chúng con thấy, hằng năm, càng lúc càng trở nên tối tăm hơn, với thế gian. Và sự Đến của Chúa trở nên càng ngày càng sáng chói hơn, như Ngài bày tỏ chính Ngài trong...trong Lời Ngài và trong sự biểu lộ của Ngài. Chúng con đến đây lần nữa, tối hôm nay, Chúa ôi, để tham dự, buổi nhóm này, và cầu xin Ngài mở ra cho chúng con, Chúa ôi, Ấn thứ Ba này của Sách này, hầu cho nó có thể được biết với chúng con, hầu cho chúng con sẽ biết điều gì để làm và sống như thế nào, và cách để trở nên những Cơ-đốc nhân tốt hơn.

4 Con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, xin Ngài làm cho mỗi người chưa phải là Cơ-đốc nhân có mặt ở đây, tối nay, nhận ra nhu cầu của họ về Ngài. Xin nhậm lời. Và con—con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, để mỗi Cơ-đốc nhân đã được tái sinh sẽ nhận biết rằng họ phải sống mỗi ngày gần gũi hơn họ đã sống trong quá khứ, hầu cho tất cả chúng con có thể ở trong sự hiệp nhất đó về tình yêu thương và đức tin Cơ-đốc.

5 Xin nhậm lời để mỗi người đau ốm trong vòng chúng con sẽ được chữa lành tối nay, Chúa ôi. Họ thật sự nhận biết nhu cầu của mình về Ngài. Và con cầu xin, Cha ôi, để Ngài sẽ ban phước trên mọi sự được thực hiện hay được nói ra, với sự tôn quý và vinh hiển của Ngài, chúng con cầu xin trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

⁶ Ô, một lần nữa, tối nay, chúng ta nhóm nhau lại vì điều này, tối—tối thứ Tư trong tuần. Và chúng ta đang tin rằng Chúa, tối nay, có một—một sự tuôn đổ lớn về những phước lành của Ngài dựa trên Lời Ngài. Và hôm nay tôi đã nghiên cứu, như thường lệ, và cố gắng suy nghĩ đến những điều mà sẽ thích đáng hơn nữa để nói, và sự việc đó, cách để nói nó ra, và rồi nương cậy nơi Chúa ban cho tôi sự thông giải và những ý nghĩa của—của Lời này đã được chép ra. Và tôi thật biết ơn Ngài vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta suốt tuần lễ này, mà chúng ta...về sự mở ra những Ấn này.

⁷ Và, tôi, có lẽ nó sẽ có một điều tốt lành nếu sáng Chúa nhật, lúc...Anh em biết, nhiều lần...Chúng ta không muốn nói là bị hiểu lầm, nhưng, anh em biết, anh em...Nó hiểu theo cách đó. Và vì vậy, có lẽ, sáng Chúa nhật, nếu tất cả những ai có thắc mắc nào trong tâm trí mình liên quan đến điều đó, xin viết nó ra và để lên bàn ở đây, tối thứ Bảy, và để tôi có thể biết nó là gì. Và rồi tôi cố gắng giải đáp nó cho anh chị em, vào sáng Chúa nhật, ý Chúa. Tôi nghĩ rằng điều đó sẽ tốt hơn những gì chúng ta đang hoạch định, bởi vì đôi lúc nó bị hiểu lầm, anh chị em biết. Và cho nên cách đó tôi sẽ hiểu được...Điều đó sẽ tốt hơn để tôi sẽ—tôi sẽ hiểu nó đúng, anh em biết đấy. Nó sẽ thật sự nên được hiểu đúng theo ý nghĩa của nó. Bởi vì, đôi lúc, bây giờ...

⁸ Người nào đó đã gọi tôi ngày hôm nay và nói, rằng—rằng, đã gọi đến và muốn biết điều đó có đúng không, rằng, “Khi sự—sự Cát lên xảy ra, sẽ chỉ có một người tại Jeffersonville và một người tại New York, và những người còn lại là ở nước ngoài.” Vì thế, đấy, điều đó thật sự bị hiểu lầm. Rồi người nào đó nói, rằng, “Tối thứ Bảy, nếu Chúa ban cho chúng ta Ấn cuối cùng, thì Chúa Jêsus sẽ có mặt ở đây sáng Chúa nhật.” Hiểu không? Vì vậy thật là một—thật là một...Anh em thấy, anh em—anh em không...Điều đó, điều đó không phải vậy. Và anh em không...Nó không phải.

⁹ Chúng ta không biết. Nếu ai đó bảo anh chị em rằng họ biết khi nào Ngài sẽ đến, thì anh chị em biết họ sai lầm, ngay từ đầu, bởi vì không ai biết điều đó. Tuy nhiên chúng ta muốn sống, ngày hôm nay, như điều đó đã xảy ra ngay bây giờ.

10 Tôi sẽ cố gắng để hướng anh chị em trở lại một chút, vậy hãy sẵn sàng. Tôi—tôi tin Chúa Jêsus sẽ đến trong vòng, ít hơn, ba phút tới đây, với thời gian của Ngài. Anh chị em có biết bao lâu nữa điều đó sẽ xảy ra không? Khoảng ba mươi lăm năm. Đây, một ngàn năm chỉ là một ngày, với Ngài, anh chị em thấy.

11 Vậy, khi anh chị em nghe sứ đồ trước đây nói rằng, “Thời giờ đã gần,” ở trên đây, “thời giờ đã gần.” Sứ đồ ấy nói điều đó trong Khải huyền. Anh chị em biết điều đó đã xảy ra bao lâu rồi không? Đó chẳng phải...Đó là chỉ mới ngày hôm qua, đối với Đức Chúa Trời, thậm chí chưa phải là ngày hôm kia nữa.

12 Và, đây, nếu là ba phút, ít hơn ba phút nữa về sự Ngài Đến, đây, đó sẽ là ba mươi năm, khoảng đó, đối với chúng ta, hoặc gần như thế. Và xem thế nào, ba phút sẽ là gì đối với Ngài: Ngài đang đứng lên rồi, để đến. Vậy chúng ta, anh chị em...thỉnh thoảng khi anh chị em đọc ở đây, Ngài đang nói theo thời hạn của Lời, đây, chứ không phải theo thời hạn của chúng ta.

13 Và thế thì nếu tôi biết Ngài đến vào tối mai, tối mai, ngày mai tôi sẽ nghiên cứu và cầu xin Ngài ban cho tôi một Sứ điệp về Ấn thứ Tư. Và tôi sẽ xuống đây và giảng Nó ra, giống y như vậy. Hiểu không? Tôi—tôi muốn tiếp tục làm việc mỗi ngày đúng những gì tôi sẽ làm nếu Ngài đến. Và tôi không biết có chỗ nào tốt hơn là được đón rước ở ngay tại vị trí trách nhiệm, đây, tại vị trí thi hành trách nhiệm. Cho nên chúng ta cứ làm việc cho đến khi Ngài đến.

14 Thỉnh thoảng khi chúng ta chỉ đọc, và, bây giờ, hãy thật cẩn thận. Và khi anh chị em đọc, có được những cuốn băng, thì lắng nghe thật kỹ. Bởi vì, anh chị em sẽ hiểu được điều đó trên cuốn băng, bởi vì họ sẽ mở những cuốn băng này lại, và chúng thật sự tốt và rõ ràng. Vì thế, anh chị em sẽ hiểu nó rõ hơn ở đó.

15 Bây giờ, mọi người trong tình yêu với Đấng Christ, tôi hy vọng, tối hôm nay, và mọi người đang yêu mến Ngài.

16 Tôi sẽ nói với anh chị em những gì, đôi lúc, những gì gây rối trí cho nhiều người, mà có người đến và không nghe được phần đầu của buổi nhóm, anh chị em thấy. Rồi họ đi vào và họ nghe anh chị em nói lại, nhắc lại, điều gì đó, và rồi họ tiếp nhận điều

đó, với những gì đã được nói, và họ không nghe được phần đầu. Rồi tất cả trở nên khó hiểu với họ, anh em thấy, lúc ấy. Và họ nghĩ rằng điều gì đó khác hẳn đã được nói ra, nhưng Nó—nhưng Nó không phải vậy.

¹⁷ Vậy nếu anh chị em có thắc mắc nào mà không hiểu, cứ viết nó trên một mảnh giấy. Để nó lên đây, bất kỳ lúc nào từ đây đến tối thứ Bảy. Và tôi sẽ cố gắng, sáng Chúa nhật, để...Nếu có gì hơi hoang mang, anh chị em nói, “Ồ, tôi không biết thật *điều này* có nghĩa gì ở đây. Tôi không hiểu nó.” Anh chị em biết điều tôi muốn nói. Rồi tôi sẽ cố gắng giải đáp cho anh chị em, vào sáng Chúa nhật, ý Chúa.

¹⁸ Bây giờ, tối nay chúng ta sẽ đọc lại từ Lời phước hạnh quen thuộc này, trong chương thứ 6. Và chúng ta bắt đầu tối hôm nay với Ấn thứ Ba. Và đó là câu thứ 5, câu thứ 5 và thứ 6.

¹⁹ Và tối mai chúng ta kết thúc bốn người cưỡi ngựa; ngựa bạch, và ngựa đỏ, ngựa ô, và ngựa xanh xám.

²⁰ Và tôi muốn nói điều này. Rằng, mỗi lần, thậm chí cho đến sáng hôm nay, về...Ồ, tôi thức dậy thật, thật sớm và đi cầu nguyện trước khi có những điều khuấy động, và cứ cầu nguyện suốt ngày. Nhưng sáng sớm, hôm nay, Đức Thánh Linh đã đến nơi tôi ở. Và thật rõ ràng hết sức, tôi—tôi đã thấy Ấn khác này được mở ra bấy giờ, thật chính xác. Bây giờ—bây giờ—bây giờ, Ngài nghe tôi, tôi biết. Và tôi thật biết ơn.

²¹ Bây giờ, anh chị em sẽ cứ nhớ rằng có điều gì đó đang xảy ra. Mà, tôi—tôi hy vọng anh chị em đang nắm bắt được nó, đấy, có...rằng có điều gì đó đang xảy ra. Tôi chỉ muốn thử nghiệm hội thánh này một lần, và xem thử họ có thể thật sự nắm bắt được điều gì đó trước khi nó thực sự xảy ra không. Bây giờ hãy nhớ, hãy nhớ những gì tôi đã nói với anh chị em. Và, bây giờ, xin Chúa giúp chúng ta.

²² Bây giờ trong câu thứ 5.

*Và khi Ngài mở ấn thứ ba, tôi nghe con thú thứ ba nói,
Hãy đến...xem. Và tôi nhìn xem, và thấy một con ngựa ô;
và kẻ ngồi trên ngựa tay cầm cái cân.*

Và tôi lại nghe ở giữa bốn con thú như có tiếng nói rằng:
 Một đầu lúa mì bán một xu, và ba đầu lúa mạch bán một
 xu; nhưng thấy các người chớ động đến dầu và...rượu.

23 Bây giờ chúng ta hãy xem lại điều này chỉ một chút, và về các Ấn mà chúng ta đã đi qua. Bởi vì, giống như trong các thời đại hội thánh, ồ, chúng ta cố gắng đưa ra một bối cảnh, hầu như tổng thể, cho đến khi anh chị em có thể...Đó là cách những thời đại thật sự trong Kinh Thánh, cái này phủ lên cái kia, giống như vậy đó. Giống như việc leo lên một cái thang, và đúng hơn là, leo lên một bậc; bậc này đến bậc kia, và trở lại giống như thế, khi anh chị em đi lên một bước.

24 Và bây giờ, cái Ấn này, cái...Nó là một—Sách Cứu Chuộc, đã được niêm ấn. Mọi người hiểu điều đó chứ? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Và Sách này được niêm với Bảy cái Ấn. Nó là Sách được niêm bảy ấn. Hiểu không?

25 Và bây giờ hãy nhớ, như chúng tôi đã mô tả nó ra cho anh chị em, và rút ra từ Giê-rê-mi và tất cả. Bây giờ, họ, khi họ đã... Họ đã viết giống như thế này, trên một mẩu của—của văn kiện, hay mảnh giấy, đúng hơn; hay là, không phải là giấy, nhưng nó là một cuộn da thuộc. [Anh Branham minh họa sự cuộn tròn lại và niêm một cuộn giấy da, bằng cách dùng các tờ giấy—Bt.] Và người ta cuộn nó lại, như thế này. Lúc bấy giờ... Và rồi ở cuối của cuộn nó được để lại như thế; để biểu thị cái gì ở đó. Rồi mảnh kế tiếp cũng theo vị trí tương tự đó, cũng được cuộn lại theo cách đó, cuộn lại như thế. Và rồi, ở cuối cùng đây, nó được mở ra như thế, và để lại cái kia.

26 Thế đấy, đó là Sách được niêm bảy ấn. Bây giờ chúng ta không hề có những quyển Sách như thế này cho đến mới đây. Những quyển Sách trong thời cổ là những cuộn giấy da. Chúng được cuộn lại. Và rồi khi người ta cần một đề tài hoặc bất cứ điều gì...Giống như nếu—nếu Kinh Thánh được cuộn lại, anh chị em muốn đọc Sách Ê-sai; anh chị em sẽ mở xuống dưới đây tới Ê-sai, rồi tháo Nó ra như thế, và đọc Nó. Và đây là Sách Cứu Chuộc được niêm bảy ấn.

27 Và bây giờ chúng ta thấy rằng Chiên Con bước ra, lấy Sách từ trong tay của Đấng ngự trên Ngôi, và mở ra những cái Ấn,

và—và tháo ra...và tháo những cái ấn Đó, tháo ra những cái Ấn cho dân sự.

²⁸ Và bốn con Thú đang ngồi ở đó, mà chúng ta đã thấy trong những thời đại hội thánh, cũng bốn con Thú đó, anh chị em thấy chúng xuyên suốt cả Kinh Thánh, và chúng là Kẻ Mà thông báo những Ấn này đang được mở ra. Bây giờ, và chúng ta thấy nó là một—một Sách Cứu Chuộc.

²⁹ Rồi chúng ta trở lại và nhận—nhận Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp, và đón nhận Ngài, để thấy công việc của Ngài là gì. Và vậy thì trong tất cả những năm này, Đấng Christ đang thực hiện công việc của Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Bây giờ, tất cả những người mà hiểu điều đó, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài đang thực hiện công việc của Người Cứu chuộc Sản nghiệp.

³⁰ Nhưng sẽ đến một thời giờ mà khi công việc cứu chuộc sẽ chấm dứt. Và khi công việc cứu chuộc chấm dứt, thì Ngài lia khỏi Ngôi của Đức Chúa Trời, nơi mà bây giờ Ngài đang ngự. Nhưng đó không phải là Ngôi của Ngài. “Kẻ nào thắng sẽ ngồi với Ta trên Ngôi Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi trên Ngôi của Cha Ta.” Đó không phải là Ngôi của Ngài. Đó thuộc về Thánh Linh, Đức Chúa Trời. Đấng Christ, Chiên Con, nó không thuộc về Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời nhập thể, đây; mà cũng là Đức Chúa Trời, đã làm nhập thể. Bây giờ, Ngài đứng dậy từ ngôi...

³¹ Trước tiên, lời thông báo được rao ra, vì, “Ai có thể đến và nhận...và lấy Sách Cứu Chuộc này?” Đây, cho toàn bộ kế hoạch của sự cứu chuộc, từ A-đam, tất cả điều mà A-đam đã đánh mất.

³² Không có gì bị hư mất cho đến lúc có A-đam. Và sau A-đam, tất cả đã bị hư mất, trên đất. Và mọi tạo vật trên đất đều bị hư mất. Và mọi thứ đều sa ngã cùng với A-đam, băng qua vực thẳm, mà không ai có thể quay trở lại, không có con đường nào cả. Con người, khi đã phạm tội, người ấy lia bỏ con đường mình, người ấy không còn con đường nào quay lại cho chính mình. Và rồi thì...

³³ Khi câu hỏi này được hỏi; Giảng người được mặc khải, mà... tiên tri Giảng, đã ở trong khải tượng và thấy điều đó. Và không có

ai ở trên Trời, không người nào trên đất, không người nào bên dưới đất, hay là thậm chí không ai cả, xứng đáng để nhìn vào Sách đó. Hiểu không? Bây giờ cứ suy nghĩ về điều đó! Rồi Chiên Con bước tới, và Ngài lấy Sách. Bấy giờ Giăng được bảo đừng khóc nữa. Người nói, “Kìa, Sư tử của chi phái Giu-đa đã thẳng, và—và Ngài có thể lấy Sách ấy và mở Nó ra.” Vì thế, người quay lại tìm Sư tử, và người thấy Chiên Con. Vị trưởng lão đã nói đến, nói, “Một Sư tử đã thẳng.” Nhưng khi ông đến và nhìn, thì đó là Chiên Con bước ra khỏi Ngài.

³⁴ Lúc bấy giờ, ông không hề để ý Điều ấy trước đó. Tại sao? Ngài đã ở phía sau nơi đó, Ngài đang làm công việc trung bảo của Ngài; vì Ngài đã đổ huyết thay cho con người, đang cầu thay cho dân sự, cho đến khi linh hồn cuối cùng, mà đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế, bước vào. Sẽ thật sự có rất nhiều người trong số họ ở đó, và chính là thế. Chỉ thế thôi. Những kẻ khác thậm chí sẽ không muốn bước vào; họ không có ao ước để bước vào. Và vì thế, lúc ấy, khi linh hồn cuối cùng đó bước vào, lúc ấy thời giờ cứu chuộc đã xong.

³⁵ Lúc ấy Chiên Con bước tới để công bố quyền của Ngài đối với những gì Ngài đã cứu chuộc, và đó là tất cả tạo vật. Đất và mọi thứ đều thuộc về Ngài. Hiểu không? Ngài đã cứu chuộc nó bằng Huyết của Chính Ngài. Và khi Ngài bước tới lấy Sách này, để mở Nó ra, ồ, chao ôi, họ được...Giăng không còn khóc nữa. Và ông nhìn, và Chiên Con này là Chiên Con đã bị giết. Nó đã bị giết chết rồi, nhưng nó đã sống lại. Và bây giờ chúng ta nhận thấy rằng chiên con đã bị giết là chiên con đẫm máu, máu phủ đầy. Nó đã bị giết. Sau khi Nó đã bị giết, Nó đã sống lại. Nó đang ngồi trên Ngôi, nói, phía đằng sau Ngôi, như thế này, cầu thay cho tất cả những linh hồn mà sẽ đến. Rồi khi linh hồn cuối cùng đã ở đây, và công việc đã được hoàn tất, thì...Đức Chúa Trời vẫn nắm giữ Sách Cứu Chuộc. Hiểu không? Bây giờ Ngài chỉ đang làm công việc Người có quyền chuộc sản nghiệp lúc này.

³⁶ Giống như, Bô-ô đi xuống, và Ru-tơ cứ đang ngồi chờ đợi ở đó cho đến khi Bô-ô...Tôi muốn nói, Bô-ô đã làm người...công việc cứu chuộc, người thân nhất trong dòng họ. Còn nhớ tôi đã giảng điều đó, cách đây không lâu không? Ru-tơ, đang mót lúa;

và, Ru-tơ, bất cứ điều gì nàng đã làm; và cứ như thế, và điều cuối cùng là, Ru-tơ, đang mong đợi. Còn nhớ tôi đã làm hình bóng điều đó như thế nào trong Hội thánh không? Trong khi, Bô-ô đi xuống làm công việc người bà con có quyền chuộc lại sản nghiệp. Ông đã làm điều đó; đã cởi giày của mình ra và làm một bằng chứng, và chuộc lại Na-ô-mi, và, qua đó, cưới—cưới Ru-tơ. Vậy thì, vì vậy, Ru-tơ chỉ có việc chờ đợi, bởi vì nàng đã làm lụng hết sức rồi. Nàng đã làm tất cả những điều khác này, nhưng nàng đang chờ đợi bấy giờ. Và rồi khi...Hội thánh đang chờ đợi, đang yên nghỉ (nhiều người trong họ, hầu hết họ, ở trong bụi đất), trong khi Ngài đang thực hiện công việc Cứu chuộc Sản nghiệp của Ngài.

³⁷ Bây giờ thế gian vẫn đang đi đến chỗ tồi tệ hơn. Và tội lỗi đang chồng chất, và—và sự đau ốm, và bệnh tật, và sự chết, và sầu khổ. Những người nam và những người nữ không tin kính gục chết. Bệnh ung thư ăn dần họ, và mọi thứ khác, khi họ không thể có đức tin đủ thích hợp để vươn ra khỏi nơi ấy và nắm lấy nó.

³⁸ Bây giờ để ý. Nhưng rồi sau khi điều đó chấm dứt hết thảy, sau khi công việc hòa giải của Ngài...việc cầu thay của Ngài được hoàn tất, Ngài bước tới, lấy Sách trong tay Ngài. Và rồi Giảng, cùng mọi vật trên Trời, và bắt đầu...Những linh hồn dưới bàn thờ bắt đầu la lớn. Chúng ta hiểu điều đó trong Ấn thứ Sáu, lần nữa. Và họ thật vui mừng biết bao! Và—và họ sắp mình xuống, những vị trưởng lão, và tuôn đổ ra những lời cầu nguyện của các thánh đồ. Và những linh hồn dưới bàn thờ kêu lên, “Đáng thay là Ngài, bởi vì Ngài đã cứu chuộc chúng ta cho Đức Chúa Trời! Và chúng ta sẽ quay trở lại đất, để sống như những vua và những thầy tế lễ.” Ôi, đó là một điều tuyệt vời...

³⁹ Và Giảng đã nói, “Mọi người ở trên Trời, mọi người bên dưới đất, và mọi thứ,” đã nghe ông ngợi khen Đức Chúa Trời về điều đó. Chắc Giảng phải tìm thấy tên của ông ở trên Đó, anh chị em biết. Suốt thời gian ấy!

⁴⁰ Rồi ông nói, “Ngài đáng để lấy Sách Cứu Chuộc.” Bây giờ nó không còn thuộc về Quan Án nữa. Nó thuộc về Đấng Cứu Chuộc, và Ngài đã làm trọn công việc cứu chuộc.

41 Bây giờ Ngài sẽ tỏ cho Hội thánh điều Ngài đã làm. A-men. Hiểu không? Sau đó Ngài chỉ lấy...Nhưng Sách được đóng lại. Không ai biết, gì cả. Họ chỉ biết Nó là Sách Cứu Chuộc, trên Nó ở đó, nhưng Nó phải được tỏ ra trong những ngày sau rớt. Theo Khải huyền 10, vị thiên sứ thứ bảy sẽ được ban cho Sứ điệp về điều Đó. Bởi vì, Nó đã chép, rằng, “Đến thì giờ của thời đại hội thánh thứ bảy, vị thiên sứ thứ bảy, cho nghe tiếng mình, tất cả sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được trọn, bởi tiếng của người.” Rồi, sau khi Nó được tỏ ra, Thiên sứ ấy giáng xuống từ Trời, tức là Đấng Christ. Bây giờ nên nhớ, vị thiên sứ này hiện ở trên đất, một sứ giả.

42 Đấng Christ giáng xuống, anh chị em thấy Ngài trong chương 10 của Khải huyền; đặt một chân trên đất, một chân kia trên biển; trên đầu Ngài có cái mống, mắt giống như...và chân giống như lửa, và vân vân; giơ tay Ngài lên, và chỉ Đấng hằng sống đời đời, ngự trên Ngôi, mà thề rằng, “Sẽ không còn có thời gian nữa.” Và khi Ngài cất tiếng thề này, Bảy tiếng Sấm cho nghe tiếng mình.

43 Và trước giả, mà, khi Giăng được cất lên, được cho là để viết những gì ông đã nhìn thấy. Ông bắt đầu viết xuống. Ngài phán, “Đừng chép Nó làm chi.” Bởi vì...“Đừng chép Điều đó.” Nó là một...Ngài phán, “Hãy niêm Nó lại.” Điều gì ở trong? “Hãy đóng ấn lại. Đừng nói Nó.” Đấy, Nó phải được bày tỏ, nhưng Nó thậm chí không được chép trong Lời.

44 Và rồi khi Ngài bắt đầu mở những Ấn ra, chúng ta nhận thấy, họ đều bối rối. Hiểu không? Khi Ngài mở Ấn thứ Nhất, ông nghĩ, “Bây giờ chắc ở đây Nó sẽ nói rằng, ‘Và sẽ đến ông A hay B gì đó sẽ lên ngôi, và người nào đó làm điều này, và người này sẽ làm điều kia.’”

45 Nhưng khi nó xảy ra, ông thấy ở đây, một con ngựa bạch, đi ra, và người cưỡi ngựa ở trên nó. Ồ, “Người cưỡi ngựa tay cầm cái cung; và người được ban cho một mào triều thiên, sau một lát,” ông nói. Chỉ thế thôi.

46 Và Chiên Con trở lại lần nữa, và mở Ấn khác ra, và ở đây đi ra một con ngựa ô...người cưỡi ngựa đỏ. “Và người có một...được ban cho một—một thanh gươm; và người sẽ làm nên chiến tranh; và được ban cho quyền phép lớn, và người được quyền cất

lấy sự hòa bình ra khỏi thế gian, và người ta giết lẫn nhau.” Đó hầu như là một...vẫn là điều màu nhiệm (phải không?), khi Ngài mở Nó ra.

⁴⁷ Và rồi tiếp tục, và phán, “Trong ngày ngay trước khi có Bảy tiếng Sấm này, tất cả những sự màu nhiệm ở đây được tỏ ra.”

⁴⁸ Bây giờ nhìn xem. Thế thì chúng ta nhận thấy, như chúng ta đã học, điều đó, qua các thời đại, chúng ta đã có những nhà cải chánh, không phải những tiên tri. Những nhà cải chánh! Và mỗi chức vụ thực hiện một công việc riêng của nó—công việc riêng của nó.

⁴⁹ Giống như một người mà là một—một nhân viên điện thoại tổng đài, người ấy hoàn toàn không phải là một thợ điện. Anh ta có thể làm được chút ít về việc đó. Và giống như, nếu một người thợ sửa đường dây, ồ, chắc chắn anh ta...Một người chuyên đào hố chôn trụ, và chưa bao giờ làm công việc đường dây, tốt hơn anh ta nên tránh khỏi đường dây; nhưng anh ta cũng có thể làm chút ít về công việc sửa chữa hay điều gì đó.

⁵⁰ Nhưng khi Điều thật được tỏ ra vào ngày sau rốt, của giai đoạn cuối cùng của Hội thánh, là lúc Đức Chúa Trời đã phán rằng Ngài sẽ sai đến cho chúng ta, theo như lời Kinh Thánh. Và chúng ta đã xem xét nó trở đi trở lại nhiều lần, rằng Ngài đã báo trước rằng Thần của Ê-li sẽ trở lại trong người nào đó. Bây giờ, tôi nghĩ rằng điều đó được bày tỏ thật rõ ràng. Và chúng ta...Và chúng ta đang trông đợi việc ấy xảy ra; nơi nào đó, một người được xúc dầu, trong những ngày sau rốt, được dấy lên. Bây giờ anh chị em sẽ nghe có nhiều kẻ cuồng tín và mọi thứ khác, nhưng cốt chỉ—chỉ cố gắng để...Đó là ma quỷ, đang cố gắng xua đuổi con người chân thật khi người ấy đến ở đây, đây. Nhưng sự thật sẽ được khẳng định một cách đúng đắn. Anh chị em biết Ê-li đã như thế nào; và xem điều đó, và anh—anh chị em sẽ biết. Và rồi khi người ấy...Bây giờ, người được Chọn sẽ biết.

⁵¹ Không phải những người khác; họ chắc chắn sẽ không làm điều đó. Họ sẽ bỏ lỡ Nó, một triệu dặm. Giống như...Chúng ta đã xuyên suốt tất cả điều đó, và cho thấy họ đã bỏ qua Giảng như thế nào, họ đã bỏ qua Ê-li như thế nào, họ đã bỏ qua Chúa Jêsus như thế nào, họ đã bỏ qua tất cả suốt dọc đường. Và họ sẽ làm

điều tương tự, bởi vì Kinh Thánh đã nói rằng họ sẽ như vậy. Hiểu không? Vậy thì, trong lúc đó, Nó sẽ xảy ra rất khiêm nhường. Nó sẽ rất đơn sơ. Điều đó sẽ...những gì sẽ khiến cho người ta sa ngã khỏi Nó. Nó quá đơn giản đối với họ. Chúng ta tìm thấy, và luôn luôn, khi người ta có được sự khôn ngoan và học thức, và biết mọi thứ, thì họ thật sự...Đó chỉ là thứ làm họ bỏ lỡ điều đó, anh chị em biết đấy. Hiểu không?

⁵² Chúa Jêsus không bao giờ chọn loại người đó làm (là) môn đồ của Ngài. Ngài chọn những kẻ thất học, những người đánh cá, và không người nào kết hiệp với những giáo hội hay các thứ gì đó của họ. Ngài chỉ chọn những con người bình thường, những kẻ thu thuế, và những nông dân, và những người đánh cá, và đại loại như vậy, để làm công việc của Ngài. Hiểu không? Bởi vì, họ—họ biết mình chẳng là gì cả, thế thì Ngài có thể làm điều gì đó qua họ, đấy. Chừng nào họ cứ biết rằng họ chẳng là gì cả, thì Đức Chúa Trời mới có thể hành động.

⁵³ Nhưng khi họ bắt đầu nghĩ rằng họ biết điều gì đó, thì, “Người không biết điều mà người nên biết,” Kinh Thánh nói vậy. Và vì vậy, thế thì, chúng ta—chúng ta nhận thấy điều đó.

⁵⁴ Và bây giờ, chúng ta thấy rằng, thế thì, những điều mâu nhiệm này rồi sẽ được tỏ ra.

⁵⁵ Và tại sao những con người khác này, Wesley, Luther, và những nhà cải chánh vĩ đại kia, những người đã mang đến sự xưng công bình, sự nên thánh, thời đại ngũ tuần với báp-têm bằng Đức Thánh Linh và các thứ, tại sao họ không nắm bắt những—những Sứ điệp này? Tại sao họ không hiểu được Chúng? Bởi vì họ là những nhà cải chánh. Hiểu không?

⁵⁶ Thật giống như, nói cách khác, có những người đã đến là những người mà “có quyền như những vị vua, nhưng không phải là vua.” Hiểu không? Hiểu không? Anh chị em phải để ý đến thuật ngữ Kinh Thánh về bất cứ điều gì. Hiểu không? Bây giờ hãy xem. Nhưng, điều này, lý do mà có tất cả những kết luận tản mạn, của phần mâu nhiệm về sự xưng công bình, phần mâu nhiệm về sự nên thánh, phần mâu nhiệm về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và, tại sao, loại gì đã...Có phải Ê-va đã ăn một quả táo, hay bà đã ăn quả lựu, hay cái gì đó? Hiểu không? Có

phải...Dòng dõi con rắn là gì? Và—và là phép báp-têm như danh của “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh,” hay như Danh của “Đức Chúa Jê-sus,” là đúng? Và, ồ, hàng trăm thứ đó, đã bị bỏ lại chưa giải quyết. Hiểu không?

57 Và rồi trong giờ cuối cùng, người này bước ra và bày tỏ sự việc, đấy, nhận lấy lời Kinh Thánh. Nó sẽ được nhìn nhận một cách đúng đắn. Nhìn xem. Vâng, thưa quý vị. Và, bấy giờ, nó sẽ không còn vấn đề to, lớn nữa bấy giờ. Nó trông giống như, ở trong Kinh Thánh đây, nó sẽ là điều gì đó quan trọng.

58 Huống chi điều đó càng lớn hơn biết bao nhiêu, khi Giảng được sai đến đó và làm phép báp-têm! Cứ suy nghĩ bây giờ. Các đấng tiên tri, trở lại, quay lại lúc xa xưa, Ê-sai, Ma-la-chi, và tất cả họ đều đã nói về người, khi nào người sẽ đến. Và khi người đến, chỉ là một người thất học, già nua, cô độc, với bộ râu quai nón phủ đầy mặt, và tóc rối bù xù như tổ quạ, và thân thể được quấn quanh bằng miếng da cừu lớn cũ kỹ; không được học hành gì cả, không hề đi học một ngày trong đời sống của ông, như chúng ta biết. Hiểu không? Ở đây ông đến, ra khỏi đồng vắng, thậm chí chẳng được ai mời lên bục giảng, và đứng ngoài đó trên sông Giô-đanh và bắt đầu kêu gọi dân chúng ăn năn. Anh chị em có thể tưởng tượng được điều này chẳng!

59 Kinh Thánh nói, rằng, “Trong ngày đó mọi thứ sẽ trở nên rất tuyệt vời, thậm chí cho đến nỗi những nơi cao sẽ bị hạ xuống, và những nơi sũng thấp sẽ được làm cho cao lên.” Vâng thưa quý vị. “Và mọi nơi gập ghềnh sẽ được làm cho bằng phẳng.”

60 Ồ, tôi có thể tưởng tượng thấy họ ở ngoài kia, nghĩ Giảng sẽ bước ra, hay người dọn đường vĩ đại này của Đấng Christ, và cứ lấy cả sa mạc và san bằng nó, và làm cho cỏ mọc lên lại. Hiểu không? Ồ, họ, tôi tưởng tượng họ đã sắp đặt hết thảy, gần như họ có ngày hôm nay.

61 Nhưng, nó thì rất khiêm nhường, thậm chí những sứ đồ đã bỏ lỡ nó. Họ hỏi, “Ồ, tại sao Kinh Thánh nói, nếu sự...Ngài sẽ lên đó đặt nộp mình bây giờ sao? Tại sao Kinh Thánh nói rằng—rằng Ê-li phải đến trước?”

62 Ngài đáp, “Người đã đến rồi, mà các người không biết điều đó. Và, Con Người, họ cũng đối xử giống như vậy. Nhưng, Giảng,” Ngài phán, “đã làm đúng những gì người được giao cho làm. Và người ta đã xử với người theo ý họ muốn. Và,” phán, “Con Người cũng phải chịu khổ vậy.”

63 Ô, đã không có, tôi nghĩ, một phần ba toàn bộ chủng tộc người Do-thái từng biết rằng Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian. Đã không...Họ có thể nghe một số người cuồng tín xuống ở đâu đó, nhưng họ chẳng mấy may để ý đến điều đó, cứ thản nhiên. “Ngài đã đến với Dân Ngài, và Dân Ngài chẳng nhận lấy Ngài.” Vậy thì, đó là chỗ mà tôi tin ngay cả...Bây giờ, nó đã không nói rằng Ngài sẽ đến một cách bí mật.

64 Nhưng sự Cất lên sẽ là điều bí mật. Vậy nếu điều đó rất bí mật, khi Ngài đến, hướng chi là sự Cất lên sẽ còn bí mật hơn chùng nào! Hiểu không? Người ta sẽ không biết điều đó. Người ta sẽ nói thẳng rằng, “Ồ, tôi nghĩ chúng ta nhất định sẽ có sự Cất lên. Và hết thấy sự phán xét này ở trên thế gian à?”

65 Ngài sẽ phán, “Sự đó đã xảy ra rồi, mà các người không hề biết đó thôi.” Hiểu không? Nó sẽ là vậy, giống như kẻ trộm lúc ban đêm.

66 Như một—một quyển sách tôi đã đọc, lần nọ. Sách đó gọi là gì nhỉ? *Romeo và Juliet*, là thế phải không, hay là gì đó? Chàng ta để, để một cái thang bắc lên bên cạnh ngôi nhà, cách nào đó. Tôi đã...Đã xảy ra lâu lắm rồi. Và chàng đến, đưa người yêu của mình...đưa nàng ra khỏi vào lúc ban đêm.

67 Vậy thì, đó là cách mà nó sẽ—nó sẽ xảy ra, và nó sẽ biến mất. Không phải, họ sẽ sai một đám Thiên sứ xuống, với những cái xẻng, và đào bới mồ mả. Kinh Thánh nói rằng, “Chúng ta sẽ được biến đổi, ngay cả trước khi anh chị em có thể nhắm mắt.” Chỉ một nhắm mắt, nó sẽ chấm dứt hết thấy, rất nhanh.

Chỉ nói, “Người nào đó đã biến mất.”

68 Ô, tôi tưởng tượng nếu chúng ta có thể tìm kiếm khắp thế giới, ngày hôm nay, có năm trăm người biến mất khỏi trái đất mỗi ngày, đấy, người ta chẳng hay biết gì đâu. Họ được cất lên, biến mất.

Ồ, sẽ chẳng có quá nhiều người đi vào sự Cát lên đó.

69 Bây giờ, tôi không muốn hù dọa anh chị em, và tôi—và tôi—tôi—tôi—tôi không nghĩ rằng sự việc xảy ra theo cách đó, nhưng tôi chỉ muốn nói với anh chị em những gì Ngài đã phán. Và anh chị em biết điều đó, chính anh chị em. “Như việc đã xảy ra trong thời của Nô-ê thể nào, chỉ có tám linh hồn được cứu khỏi nước. Tám linh hồn của thế gian, được cứu khỏi nước.”

70Ồ, anh chị em nói, “Ôi, chà! Tôi không cần cố gắng.” Điều đó cho thấy anh chị em không có loại đức tin cần có.

71 Nếu sẽ chỉ có—sẽ chỉ có một người, đó sẽ là tôi, a-men, bởi vì tôi tin. Hiểu không? Đó là cách anh em muốn tin nó, đấy, “Là tôi.” Chắc chắn. Tôi muốn sống thật gần gũi với Ngài, để tôi biết chắc Ngài sẽ đem tôi đi khi Ngài đến. Tôi tin điều đó. Đúng thế. Vì vậy nếu có...Nếu mọi người khác bỏ lỡ điều đó, tôi sẽ được ở đó, bởi ân điển của Ngài. Bởi vì, Ngài đã hứa với tôi điều đó, và tôi biết rằng tôi sẽ—tôi sẽ ở đó, bởi vì Ngài không thể nói dối. Và tôi biết linh hồn và mạng sống tôi làm chứng, và tôi cố gắng sống hằng ngày giống như thể Ngài đang đến, vì thế tôi—tôi—tôi sẽ là người đó. Đó là cách anh chị em muốn cảm nhận, “Nếu sẽ có tám người, tôi sẽ là một trong tám người đó; sẽ có năm trăm người, tôi sẽ là một trong năm trăm người đó. Không cần biết về người khác, nhưng tôi muốn là một trong năm trăm người đó.” Hiểu không? Đó là cách anh chị em muốn nhớ. Hiểu không?

72 Và nếu anh chị em không nhớ nó như thế, thì có điều gì sai trật với đức tin của anh chị em. Hiểu không? Thế thì, anh chị em không tin chắc mình được cứu chưa. Anh chị em chỉ đoán chừng điều đó. Đừng làm thế. Được rồi.

73 Chúng ta không đang đi vào Án này, phải không? Được rồi. Tôi muốn, mỗi đêm...Tôi không biết anh chị em có phiền vì tôi làm mất thì giờ của anh chị em hay không. Chúng ta có thể ra về sớm hơn một chút xíu. Không có quá nhiều...

74 Trong sự bày tỏ về những cái này, về những Án này, nên nhớ, nó thật sự chỉ có một câu thôi. Câu đầu tiên, là câu thông báo vấn đề đó, câu thứ 2. Hầu hết tất cả những sách giải kinh, và vân

vân, khi đọc nó, hay—hay là đọc về những tư tưởng của họ, và tôi có—và tôi đã luôn luôn tin gần như hết thảy họ, rằng người cưỡi ngựa đầu tiên đó là—là hội thánh ban đầu. Nhưng khi Đức Thánh Linh bày tỏ nó, thì điều này hoàn toàn trái ngược với điều đó. Và vì vậy nên, tất cả điều đó, chỉ tỏ cho thấy nó là gì. Và vì vậy tôi cố gắng...

⁷⁵ Bây giờ, đối với tôi, điều này rất thiêng liêng. Đó là lý do tôi thích trả lời những câu hỏi này. Và chúng ta hãy hiểu điều đó, mọi người biết đúng đắn, và cũng, trên những băng ghi âm, để họ sẽ hiểu bây giờ. Hiểu không? Tôi đã cố gắng giảng một lúc, vào buổi tối, dựa trên bối cảnh, làm cho dân sự...

⁷⁶ Chen lấn vào và xô đẩy vào, và, anh chị em không nên làm thế. Hiểu không? Nhưng, khi làm như vậy, đó là con người. Và trời thì nóng nực ở trong—trong đây, và anh chị em—và anh chị em không được nghỉ ngơi.

⁷⁷ Nhưng anh chị em rất, rất tốt. Tốt nhất mà tôi đã từng thấy dân sự hành động, là trong đền tạm, trong buổi nhóm này; và ngồi yên lặng, và những bà mẹ giao con của mình cho nhà trẻ khi chúng khóc. Và mọi việc đã rất tốt.

⁷⁸ Nhưng tôi cố gắng đặt nền tảng cho nó cho đến lúc tôi thật sự cảm thấy sự xúc dầu của Thánh Linh ở trên tôi, để nói ra những Lời này, nói những gì đã được bày tỏ cho tôi. Và rồi nếu tôi có, chỗ nào đó, làm điều đó, nếu tôi mắc sai lầm ở đây, thì chắc chắn ở đây trước mặt tất cả dân sự Ngài sẽ chỉnh sửa nó cho tôi. Tôi—tôi muốn điều đó. Nó là—nó là...Tôi muốn Nó đúng. Không cần phải đón nhận chỉ những gì anh chị em tưởng tượng ra. Có điều gì đó đúng, và—và tôi muốn Điều đó. Chúng ta muốn Đức Chúa Trời ban cho chúng ta điều gì đúng.

⁷⁹ Cho nên bây giờ chúng ta đề cập đến điều này, những người cưỡi ngựa này, khi họ bước đến. Con ngựa đầu tiên, nào, và chúng ta nhận thấy rằng đó là—là anti-christ đi ra. Và rồi chúng ta thấy, tối hôm qua, rằng chính người này đã đi ra như anti-christ, như một con ngựa bạch, chúng ta thấy hẳn có một thanh gươm, tối hôm qua, cưỡi ngựa, và giết người.

80 Bây giờ, nào, luôn luôn có điều xác thật và thuộc linh. Và vì lợi ích Hội thánh, tôi muốn phân loại, ngay trước khi chúng ta đến với sự mở ra của Ấn này.

81 Điều mà, những gì Ngài ban cho tôi, tôi đã viết nó xuống đây. Tôi có nhiều câu Kinh Thánh ở đây, bảy hoặc tám trang về điều đó, và như tôi tham khảo nó.

82 Lưu ý, tôi muốn đưa ra một hình bóng, về Hội thánh, và làm cho nó thật đơn giản để anh chị em chắc chắn sẽ hiểu nó. Hiểu không?

83 Bây giờ, có một nàng dâu xác thật trong vườn Ê-đen. Nhớ tối hôm qua không? Nàng dâu xác thật đó, nàng là người yêu dấu của A-đam, chưa phải là vợ của ông, bởi vì ông chưa hề biết nàng như là một người vợ.

84 Giống như Ma-ri là vợ của Giô-sép, nhưng ông chưa hề ăn ở với nàng. “Nàng đã có thai.” Hiểu không?

85 Bây giờ, trước khi A-đam biết vợ mình, nàng đã thật sự là cô dâu với ông. Đúng vậy. Và chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời... Nàng, nàng đã sa ngã tại vườn Ê-đen bởi vì nàng đã không nắm giữ Lời của Đức Chúa Trời.

86 Bây giờ, Ngài đã biết rằng Sa-tan sẽ được thả ra ở giữa họ, vì vậy Ngài ban cho họ một—một nơi để trú ẩn; bảo vệ họ. Ô, ở đó, ai có thể biết nơi nào tốt hơn để bảo vệ họ, hơn là Đức Chúa Trời, nếu Ngài đang cố gắng chăm sóc họ như con cái của Chính Ngài?

87 Nếu tôi muốn chăm sóc bé Joseph của tôi, ồ, anh em ơi, mọi sự... Và tôi biết sự sống của nó tùy thuộc vào điều đó, ồ, tôi sẽ... và tôi có thể làm điều đó. Ồ, nếu bức tường bê tông bốn mươi bộ, cần gia cố, sẽ—sẽ là việc để làm điều đó, đó là... Tôi sẽ làm bức tường chín mươi bộ, để chắc chắn, điều đó.

88 Và nếu tôi có thể nghĩ về đứa con trai nhỏ của tôi, (mà, nếu đời sống hay chết của nó bị hư mất, tôi tin rằng đứa trẻ sẽ được cứu,) huống chi là, với Đức Chúa Trời, lo liệu cho con cái của Ngài mà sẽ bị hư mất Đồi đời đến chừng nào! Ngài sẽ đặt cái gì để bảo vệ người? Ngài đặt Chính Lời của Ngài bảo vệ người. Chừng nào anh chị em còn ở trong Lời đó, anh chị em được an toàn. “Nếu

người cứ ở trong Ta, và Lời Ta trong các người, thì cứ cầu xin điều chi các người muốn.” Chính là điều đó, Lời.

⁸⁹ Vì vậy, Ê-va đã đi tản bộ trong vườn, và nàng đụng phải con rắn, một gã thuộc loại rất lịch sự bóng láng. Và nàng...Và hẳn bèn...Bấy giờ, hẳn ở trên phía khác. Đức Chúa Trời sống, cư ngụ, làm việc trong sự khiêm nhường, chưa bao giờ có cách nào khác. Hiểu không? Bấy giờ, người phụ nữ nhỏ bé, khiêm nhường đang đi dạo ở đó, và Sa-tan đến gần như một loại người thông minh, khôn khéo, bảnh bao. Và hẳn muốn bán cho nàng chương trình. Bao lâu mà...

⁹⁰ Cho dù Sa-tan bao vây như thế nào đi nữa; chừng nào nàng còn ở lại sau Lời này, nàng vẫn an toàn. [Anh Branham vỗ nhẹ quyển Kinh Thánh của mình—Bt.] Hiểu không? Vì vậy, hãy để mặc cho Sa-tan làm bất cứ điều gì nó muốn; anh chị em cứ ở lại sống với Lời. Đừng làm khác chút gì.

Nếu hẳn nói, “Ồ, người bị đau.”

“Bởi lần roi Ngài chịu ta được chữa lành.”

“Ồ, người sẽ chết thôi.”

“Ngài sẽ khiến ta sống lại. Ngài đã hứa điều đó.”

⁹¹ Đấy, cứ ở lại đằng sau Lời. Chỉ thế thôi. Đấng Christ đã ẩn mình trong Lời, chính Ngài. “Có lời chép rằng.” Hiểu không? Vậy thì, cứ ở lại đằng sau Lời.

⁹² Nhưng, Ê-va, bà bắt đầu buông xuống, nhưng bà không hề buông hết tất cả. Bà chỉ bỏ một cụm từ nhỏ thôi. Và đó là điều Sa-tan muốn bà làm. Hẳn đã khiến cho bà ra khỏi sự bảo vệ của lời hứa của Đức Chúa Trời, bằng sự lý luận.

Đừng bao giờ cố gắng lý luận Lời Đức Chúa Trời. Chỉ tin Nó thôi! Hiểu không?

⁹³ Vì vậy, bà đã bước ra khỏi nơi Đó. Và trước khi A-đam từng đến với bà, như một người vợ, bà đã bị ô uế bởi Sa-tan rồi. Và bà...

⁹⁴ Và anh chị em để ý không? Đấng Christ đã làm điều tương tự, một cách chính xác. Bây giờ, vì cứu chuộc, Đức Chúa Trời phải ở đó trước. Anh chị em để ý không? Ma-ri, trước khi bà đến với

Giô-sép, Đức Thánh Linh đã ở đó rồi. A-men. Hiểu không? Đó chính là chỗ Đấng Cứu Chuộc đến.

⁹⁵ Bây giờ, bây giờ để ý, người nữ xác thịt đã sa ngã, và Đức Chúa Trời đã làm một con đường để bà được cứu chuộc. Mặc dù bà đã sa ngã, Ngài đã làm một con đường.

⁹⁶ Bây giờ, đó là nàng dâu đầu tiên trên đất, đã sa ngã, trước khi nàng và chồng mình kết hôn với nhau. Nàng đã sa ngã, bởi—bởi lý lẽ của—của sự lý luận, thay vì ở lại với Lời. Nàng đã sa ngã. Và nàng sa ngã tới sự chết, sự phân cách Đời đời. Cùng với nàng, nàng đã kéo theo chồng mình và mọi thứ khác có ở trên trái đất. Nàng đã sa ngã!

⁹⁷ Bây giờ, nhưng, Đức Chúa Trời, đầy lòng thương xót, đã làm một con đường để cứu chuộc người đàn bà đó. Và bây giờ Ngài đã hứa với bà, nói với bà rằng lúc nào đó, trong tương lai, Lời thật sẽ đến với bà một lần nữa. Lời thật sẽ được tỏ ra cho bà biết. Bây giờ nên nhớ điều đó. Vì, Ngài đã hứa Đấng Christ, bởi người nữ mà đến.

⁹⁸ Và Đấng Christ là Lời. Tin lành Giảng 1, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt,” đây, “và ngự giữa chúng ta.” Đức Chúa Trời ngự giữa chúng ta trong xác thịt. Ngài chính là Lời.

⁹⁹ Trước khi có một Lời, nó là một ý tưởng. Và ý tưởng phải được tạo thành. Đúng thế. Vì vậy, ý tưởng của Đức Chúa Trời trở nên sự sáng tạo khi nó được phán ra, bằng một Lời. Đó là khi Ngài trình bày nó cho—cho anh chị em như một ý tưởng, ý tưởng của Ngài, và nó được bày tỏ cho anh chị em. Thế thì, nó vẫn cứ là ý tưởng cho đến khi *anh chị em* nói nó ra. Đó là lý do...

¹⁰⁰ Môi-se đi ra cầu nguyện. Trụ Lửa đó ở quanh ông, và Ngài phán, “Hãy đi, đưa cây gậy ngươi chỉ về hướng đông, mà nói, gọi đến ‘ruồi mòng.’”

¹⁰¹ Không có ruồi mòng. Nhưng ông đi và cầm cây gậy ở đó, và nói rằng, “Hãy có ruồi mòng.” Không có con ruồi nào hết, cho đến lúc ấy. Tiếp tục trở lại. Nhưng những lời, tức là ý tưởng của Đức Chúa Trời, đã được phán ra rồi. Nó là một lời, vậy thì nó phải xảy ra.

102 Vậy thì anh chị em không thấy chỗ mà Chúa Jêsus đã phán chẳng? “Nếu các người nói với núi này; không phải Ta nói điều đó. Nhưng *các người* nói với núi này, ‘Hãy dời đi.’”

103 Và điều trước tiên, tôi nghĩ, trong thời Môi-se, con ruồi xanh già lớn bắt đầu kêu vo ve. Và, sau một lúc, mật độ của chúng đến năm cân trên một mét. Hiểu không? Chúng có thể đến từ đâu? Ngài đã...Đức Chúa Trời đã tạo ra chúng. Anh chị em không thấy cách mà...

104 Đức Chúa Trời có thể hủy diệt thế gian này buổi tối hôm nay, bằng—bằng những con ruồi nhỏ, nếu Ngài muốn. Ồ, Ngài có thể chất những con ruồi nhướn lên đến mặt trăng. Điều duy nhất Ngài có thể làm là chỉ phán rằng, “Hãy có những con ruồi nhướn, lên đến tận mặt trăng.” Tất cả sẽ xảy ra như vậy với điều đó. Không cần hóa chất hay thứ gì khác, chúng cứ phát triển, phát triển, phát triển lên. Hiểu không?

105 Ngài có thể làm điều gì Ngài muốn. Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng Sáng Tạo. Điều duy nhất để làm là chỉ cần phán điều đó. [Anh Branham búng ngón tay một lần—Bt.] Đúng thế. Ngài là Đấng Sáng Tạo. Vậy thì, ước gì chúng ta thật sự nhận biết Ngài vĩ đại như thế nào! Hiểu không? Ngài làm những gì Ngài muốn.

106 Ngài ngự trên kia và nhìn thấy dân chúng, và thấy những nhà giáo dục nhỏ bé này, khôn khéo thông minh, và, “Không có Đức Chúa Trời,” và—và mọi thứ. Hừ! Ồ, thật giống như đã có tại Ba-bên, lần nữa. Đúng hơn là, Ba-bên.

107 Bây giờ chúng ta để ý rằng Đức Chúa Trời đã phán với Ê-va, rằng, “Sau một khoảng thời gian rất dài, Lời sẽ trở lại với người.” Bây giờ, bà đã sa ngã như thế nào? Tôi muốn lớp học của tôi nói điều đó. Bà đã sa ngã từ điều gì? Ê-va đã sa ngã ra khỏi điều gì? Lời. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Lời.”—Bt.] Lời. Và Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ làm một con đường để cứu chuộc bà trở lại với Lời lần nữa. Đúng vậy. Sau một thời gian rất dài, Lời sẽ được tỏ ra cho bà. Đúng vậy. Lời sẽ đến vì một mục đích bây giờ. Hãy giữ chặt bây giờ, những gì tôi đang nói. Lời sẽ đến với bà vì một mục đích, đó là vì sự cứu chuộc. Được rồi.

108 Nhưng, cho đến—cho đến lúc đó, bà đã có một của lễ thay thế mà sẽ—mà sẽ thực hiện công việc cho đến thời điểm Lời ban đầu trở lại. Bây giờ anh chị em—anh chị em hiểu rõ rồi chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Ngài đã bảo bà Lời sẽ đến với bà lần nữa, nhưng, cho đến khi đó, Ngài ban cho bà một của lễ thay thế cho đến khi lúc đó đến. Vậy, Ngài đã ban cho bà một của lễ để dâng, của lễ thay thế cho Huyết đó.

109 Bây giờ, huyết đã có là của bò đực và chiên, và dê và các thứ, nhưng nó không thể lấy đi tội lỗi của bà. Hiểu không? Nó chỉ có thể che đậy tội lỗi bà thôi. Nó không thể cất tội lỗi đi được, chút nào cả. Nó chỉ che đậy điều đó. Vì, nó là huyết của thú vật, và trong huyết của thú vật là sự sống của thú vật. Nó chỉ là của lễ thay thế cho đến khi có thật sự...Bây giờ mặc áo khoác thánh linh của anh chị em vào.

110 Dòng Huyết người, đích thật, như con người ắt có, trở nên nhập thể (Đức Chúa Trời); không bởi tình dục, đồng trinh, nữ đồng trinh đã sinh ra con người đó. Bây giờ Lời của Đức Chúa Trời, lời hứa, đã trở nên Huyết, và đã nhập thể trong Thân vị của Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Thế. “Huyết của bò đực và dê, và vân vân...”

111 Nhưng bây giờ hãy đợi. Ở đây Đức Chúa Trời đã hứa, nói rằng điều đó sẽ xảy ra ở đó khi Nó đến, “Dòng dõi của người nữ sẽ đạp đầu con rắn.” Vậy thì, nếu dòng dõi của bà đến đúng như từ A-đam, hay giống như đến từ con rắn, và đại loại như vậy, thì nó vẫn là dòng dõi tội lỗi.

112 Đó là lý do tại sao Giăng đã khóc. Không có người nào, bởi vì không người nào...Tất cả mọi người đã băng qua, phía bên kia của cái hố, vực thẳm. Nhưng đến một thời mà khi huyết tế lễ thay thế này của thú vật sẽ kết thúc, khi Huyết thật, nhập thể đến: Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt và Huyết. Kinh Thánh dạy Ngài đã là vậy. Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Mọi người đều cho sự màu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm: vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt.” Đúng thế. Nữ đồng trinh đã thực hiện điều này.

113 Bây giờ, huyết của chiên và dê đã bao phủ tội lỗi, nhưng không thể tẩy xóa nó được, vì nó chỉ là huyết của thú vật. Nhưng nó đã tạm cho là được, là một tế lễ thay thế.

114 Và họ chắc chắn phải—phải dùng của lễ thay thế đó, và vì thế người ta vẫn cứ tiếp tục giữ.

115 Và, khi mà, Lời chân thật, đã hứa của Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã chứng tỏ là Con của Đấng Tạo Hoá vĩ đại, Đức Chúa Trời; và đã được xác chứng, chính Ngài, bởi là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời. Chà! Chao ôi! Ngài đã minh chứng Ngài là vậy. Ngài có thể phán các sự việc đi vào sự hiện hữu.

116 Không có một con người nào, hay—hay không có gì trên thế gian này, có thể làm được điều đó. Không có điều gì trên đất có thể sáng tạo, ngoài Đức Chúa Trời. Ma quỷ không thể sáng tạo. Nó chỉ là kẻ bóp méo những gì đã được sáng tạo, nhưng nó không thể sáng tạo được. Tội lỗi chỉ là sự công bình bị bóp méo. Anh chị em biết tôi muốn nói điều gì. Lời nói dối là gì? Đó là chân lý bị xuyên tạc. Hiểu không? Tội tà dâm là gì? Hành động hợp pháp đúng đắn bị làm sai lệch. Mọi sự ở trong tội lỗi, tội lỗi chỉ là Lễ thật bị xuyên tạc. Vậy thì, hănh không thể sáng tạo được.

117 Nhưng khi Đấng Christ đến, đã chứng minh Ngài là Đấng Sáng Tạo. Đó chính là Huyết đã được hứa. Bây giờ nếu anh chị em muốn đọc chỗ đó, anh chị em...Chúng ta hãy lật ra một chút. Chúng ta sẽ dành thì giờ của mình cho điều này, dù sao đi nữa, tối nay. Tôi...

118 Nó làm cho tôi căng thẳng. Tôi nghĩ mọi người muốn đi về nhà, anh chị em biết. Và vì vậy đó là một...[Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Vậy thì chúng ta xem Công vụ 2. Cảm ơn anh chị em. Và chúng ta sẽ chỉ...

119 Công vụ 2, và chúng ta sẽ thấy điều này có đúng, hay không, có phải Ngài đã được chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời hay không. Được rồi. Đọc Công vụ 2. Bây giờ chúng ta hãy xem câu 22 ở đây, Phi-e-rơ đang giảng, trong Ngày lễ Ngũ tuần.

Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này; Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà đã được Đức Chúa Trời xác chứng ở giữa các người bởi những phép lạ...sự lạ và dấu lạ, mà Đức Chúa Trời đã làm bởi Người giữa vòng các

người, như các người chính...tất...chính các người đều biết:

120 “Một người đã được xác chứng, rằng đó là Đức Chúa Trời ở giữa các người.” Bởi chính những điều Ngài đã làm, đã chứng minh cho Ngài. Đây là Phi-e-rơ, đang đứng tại tòa Công luận, nói với họ.

121 Ni-cô-đem đã biết như vậy. Ông nói, “Thưa Thầy, chúng ta thấy đều biết Ngài là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, bởi vì không ai có thể làm được những điều này trừ ra Đấng đến từ Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Họ đã biết điều đó. Nhưng tại sao?

122 Nào hãy xem. Vậy thì, Ê-va đã được hứa điều này. Nhưng khi...Nàng dâu đó lại tiếp tục ngã xuống, và chối bỏ, khi Lời thật đến với nàng. Vì vậy, người nữ đó đã từ chối nhận biết; nàng dâu Hê-bơ-rơ đó. Vì, nàng là nàng dâu của—của Đức Chúa Trời; Ngài đã từ bỏ nàng, bằng sự ly dị. Đúng thế không? Nàng đã là nàng dâu của Đức Chúa Trời.

123 Anh chị em nói, “Ồ, họ chưa từng kết hôn mà.” Điều đó đúng. Nhưng Giô-sép định từ bỏ Ma-ri trước khi...Định bỏ Ma-ri trước khi họ kết hôn. Hiểu không? Ông đã đính hôn với nàng.

124 Và khi Ngài đến, và Lời mà Ngài đã hứa, đến để cưới, Ngài đã thấy nàng được quấn trong những vật thay thế của nàng, quá tệ, đến nỗi không nhận lấy lời hứa thật mà được ứng nghiệm, là Lời, Đấng Christ.

125 Có lẽ anh chị em không hiểu điều đó. Bây giờ xin để tôi lướt lại điều đó lần nữa. Tôi muốn anh chị em hiểu điều này, đây.

126 Nàng đã được hứa, (nàng dâu, Ê-va), có một Đấng Cứu Chuộc. Đấng Cứu Chuộc của nàng sẽ là Lời. Và khi Lời đến, trở nên xác thịt, thì nàng đã từ chối Nó. Nàng đã được ban cho những vật thay thế. Bây giờ nắm giữ điều đó, “vật thay thế đó.” Được ban cho những của lễ thay thế tiếp tục, cho đến khi Đấng Cứu Chuộc đến. Và khi Đấng Cứu Chuộc đến, nàng muốn tiếp tục giữ của lễ thay thế của mình, và khước từ Lời thật. Hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và đó là nàng dâu Hê-bơ-rơ.

127 Ngài cũng làm vậy, bởi Ê-va thứ hai, nàng dâu, mẹ của tất cả sự sống thuộc linh. Hiểu không? Ê-va có nghĩa là “mẹ của tất

cả,” đó là linh-...“tất cả những tạo vật sống.” Ê-va, “mẹ của tất cả những tạo vật sống.”

128 Bây giờ, và khi Ngài đến với nàng dâu Hê-bơ-rơ, nàng là mẹ của tất cả những kẻ đang sống, nhưng nàng đã từ chối Nó.

129 Ê-va xác thịt đã sa ngã, trong vườn Ê-đen, bởi lắng nghe những lý lẽ của Sa-tan chống lại Lời Đức Chúa Trời. Đó là cách nàng sa ngã. Đúng vậy, thưa quý vị. Nàng sa ngã bởi vì đã làm điều đó.

130 Ê-va thuộc linh, bây giờ, đó là hội thánh, nàng dâu của Đấng Christ. Nàng đã sa ngã, không phải trong vườn Ê-đen, nhưng tại Rô-ma, đây, tại Giáo hội nghị Nicaea, khi nó chối bỏ, hội thánh Ngũ tuần đó, mà đi xuống đến Nicaea, và lắng nghe theo lý lẽ của Rô-ma, thay vì vâng giữ Lời, nàng đã sa ngã. Và mọi thứ đã tuột mất khỏi nó, đã chết với nó, vây quanh nó. Bây giờ, đúng như Ê-va xác thịt đã sa ngã, Ê-va thuộc linh cũng sa ngã. Nàng dâu của Đức Chúa Trời sa ngã—sa ngã trong vườn; Nàng Dâu của Đấng Christ sa ngã tại Rô-ma. Hiểu không?

131 Để ý, bởi cùng một lý lẽ, chống lại Lời Đức Chúa Trời, nàng cũng đã đánh mất quyền trình bạch, với Sa-tan. Mà, chúng ta thấy trong việc mở những Ấn này, mà đó là Sa-tan, và vẫn là Sa-tan ở đó. Kinh Thánh đã nói nó chính là ngài của Sa-tan. Và như Ê-va đã đánh mất quyền trình bạch của—của nàng, và trao nó cho Sa-tan, trong vườn Ê-đen; hội thánh, nàng dâu của Đấng Christ, đã làm điều tương tự tại Rô-ma, khi người ta đánh đổi Kinh Thánh để lấy những giáo điều và lý lẽ của họ. Thấy điều đó làm hình bóng như thế nào không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

132 Anh chị em cứ đi qua những hình bóng kia, anh chị em chắc chắn hướng đến điều đúng. Nếu tay của tôi trông giống như...Nếu tôi chưa bao giờ nhìn thấy chính mình, và tôi thấy cái bóng của tôi, tôi sẽ biết mình thật trông giống như thế nào. Hiểu không? Nhưng, đó là cách. Nếu anh chị em muốn biết điều gì sẽ xảy ra, hãy nhìn những gì đã xảy ra rồi. “Vi...tất cả những điều cũ đã qua là hình bóng của những điều sẽ đến,” Kinh Thánh đã nói vậy. Đúng thế.

¹³³ Vì, nó đã đánh mất Lời đạo đức của mình, Lời của Đức Chúa Trời, khi nó bán đi Kinh Thánh, và đặt con người thay vào trong đó để nói rằng giáo hội có các quyền để thay đổi bất kỳ điều gì họ muốn thay đổi. Và họ đã làm điều đó. Và nàng dâu của Đấng Christ, nàng dâu ngũ tuần, đã bán mất đức hạnh của mình, tại Nicaea, giống y như Ê-va đã bán đức hạnh của mình cho Sa-tan trong vườn Ê-đen vậy. Chính xác. Đúng thế.

¹³⁴ Đức Chúa Trời đã hứa; hội thánh này, hội thánh ngũ tuần này, biết rằng nó sẽ làm điều đó; giống như Ngài đã làm với Ê-va, Đức Chúa Trời đã hứa.

¹³⁵ Hội thánh ngũ tuần, anh chị em có tin rằng nó đã bán đi cái quyền thừa kế của mình, trước khi...nó đánh mất phẩm hạnh của mình, ở đó không? Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, "A-men."—Bt.] Nó, chắc chắn, nó đã làm. Thế thì tốt gì một tín điều, không đặt nền tảng trên Kinh Thánh này? Tôi muốn ai đó tìm ra những gì gọi là Tín điều các Sứ đồ, hay thậm chí một từ nào đó của nó ở trong Kinh Thánh. Đó là tín điều Công giáo, không phải là tín điều các sứ đồ.

¹³⁶ Hãy đọc Công vụ 2:38, đó mới chính là Tín điều các sứ đồ, nếu người có tín điều nào...?...Vậy thì, đó là cái mà người ta đã sử dụng mọi lúc, dầu sao đi nữa. Vì thế nếu anh chị em... Hiểu không?

¹³⁷ Vậy, họ đã bán đi quyền thừa kế của mình. Không chỉ thế thôi, những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, những kẻ còn lại của họ, đã làm điều giống như vậy. Nó đã lập ra một giáo phái. Rô-ma, điều gì khiến nó làm điều đó, nó đã hình thành một giáo phái và đặt con người vào chỗ đứng đầu của nó. Và những người Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần và mọi người khác, đã làm điều tương tự, đặt một nhóm người vào vị trí lãnh đạo của nó. Cho dù Đức Chúa Trời nói điều gì đi nữa, họ...Anh chị em phải làm điều đó theo cách mà họ bảo làm.

¹³⁸ Ồ, nó là gì? Thật chẳng có gì khác ngoài việc làm điểm đi thuộc linh, một loại đàn bà bậy bạ; vâng, thưa quý vị, những tín điều, những tín điều đối trá, do con người tạo ra. Rồi nó trở nên, khi nó làm điều đó...Bây giờ tôi sẽ chứng minh điều này. Nó trở thành gái điếm, đối với Đức Chúa Trời. Anh chị em có tin Kinh

Thánh nói điều đó không? Vâng, thưa quý vị. Các con gái của nó đã làm giống vậy.

¹³⁹ Bây giờ trong Khải huyền 17, nếu anh chị em muốn đánh dấu nó. Giảng đã được cất lên trong Thánh Linh, “Và thấy một đại dân phụ đang ngồi trên...” Và chúng ta đã đọc điều này vào tối hôm qua. Và có bảy ngọn núi, và đúng là điều nó đã làm. Và nó đã đem đến cho thế gian sự gian dân ô uế của mình. Đúng thế không? “Và tất cả những vua trên đất đã phạm tội tà dân với nó,” lừa đảo, và trộm cắp, và nói dối, và trả tiền cho sự ăn năn, và—và những buổi cầu nguyện đặc biệt, và mọi điều khác.

¹⁴⁰ Ồ, bây giờ nên nhớ, nó có những đứa con gái. Ồ, nếu nó trở nên một thân thể, và ở dưới một hệ thống tổ chức, thì toàn bộ hệ thống đó đều sai trật. Và nếu Ê-va, không vâng lời Đức Chúa Trời, đã đưa mọi thứ vào sự chết, mà đã ở dưới bà; và mọi giáo hội mà tổ chức, cũng đẩy mọi sự dưới quyền của nó, đi vào sự chết. Chính xác. Toàn bộ sự việc đều chết. Điều đó đúng theo Lời ở đây. Hãy đọc Khải huyền 17. Và Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ “thieu đốt nó bằng lửa, cùng với tất cả con cái của nó.” Đúng vậy. Điều đó có nghĩa là, mọi hệ thống tổ chức sẽ bị thieu hủy, cùng với dân phụ kia.

¹⁴¹ Bây giờ, điều đó nghe có vẻ thẳng thừng, và tôi—tôi biết anh chị em sẽ nghe được điều đó, và tôi—tôi muốn nghe được điều đó. Và tôi—tôi...Điều đó thì đúng, mặc dầu. Kinh Thánh đã nói vậy, vậy để làm nó cho đúng.

¹⁴² Nó đã trở nên một “dâm phụ.” Anh chị em có thể đọc điều đó trong Khải huyền, chương 17. Nó, nó đã làm điều gì? Nó phạm tội tà dân, chống lại Chồng của chính mình. “Ồ,” anh chị em nói, “không, đó là Kinh Thánh.” Lời là Đức Chúa Trời. Và nếu anh chị em bớt đi một điều gì...

¹⁴³ Anh em có muốn vợ mình đi hôn người đàn ông khác không? Nếu nàng không làm điều gì hơn thế, anh em sẽ không muốn nàng làm điều đó. Nó chứng tỏ sự thiếu chung thủy của nàng.

¹⁴⁴ “Kể nào bớt một Lời trong Nó, hay thêm một lời vào Nó.” Ha-lê-lu-gia! Đấng Christ muốn Vợ Ngài phải trong sạch với Lời. [Anh Branham gõ lên bục bốn lần—Bt.] Đó là cách Nàng phải có.

145 Bởi vì, không điều gì, không một chút gì, hay một phần tí xíu, hay bất cứ điều gì, hay một nét nào, sẽ qua đi trong luật pháp đó, hay từ Sách đó, cho đến khi Nó được trọn hết thủy. Đức Chúa Jêsus đã phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi bao giờ.”

146 Đừng áp đặt lời giải nghĩa theo ý riêng cho Nó. Ngài muốn sự trong sạch, thuần khiết, thậm chí không cả một chút đùa bỡn. Tôi không muốn vợ tôi đùa bỡn với người đàn ông nào khác. Và khi anh chị em đi nghe theo bất cứ loại lý lẽ đó, đi ra ngoài giới hạn Đó, có nghĩa là anh chị em đang lắng nghe, anh chị em đang đùa bỡn với Sa-tan. A-men! Điều đó chẳng khiến cho anh chị em cảm thấy tin kính sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời muốn anh chị em giữ sự tinh sạch. Cứ ở ngay tại đó cùng với Lời ấy. Ở lại ngay với Nó. Đứng.

147 Đức Chúa Trời đã hứa với nó, như Ngài đã hứa với Ê-va trong vườn Ê-đen, với Ê-va cuối cùng này ở đây. Mà, tức là hội thánh ngũ tuần, ngay từ buổi khai sinh hội thánh, chính hội thánh, là mẹ của tất cả những kẻ sống, bởi vì, chừng nào họ còn bước đi trong nơi đó. Nhưng, anh chị em thấy, khi họ phạm những tội lỗi của nó, họ chết cùng với nó.

148 Có một người đến ở đây. Người ấy nói, “Tôi—tôi muốn hầu việc Đức Chúa Trời.”

149 Họ nói, “Ồ, đây là điều anh cần làm. Hãy đi xuống đó và ăn năn.”

“Được rồi, tôi sẽ làm điều đó. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!”
Đi xuống đó, ăn năn.

150 “Bây giờ hãy đến gia nhập với chúng tôi.” Đấy, anh em đấy. Ừ-m. Hiểu không? Cứ đến đó đi. Hừ! Đúng thế, rồi chết cùng với nó. Hiểu không? Hiểu không? Đó chỉ là...Đó là điều mà Sách này đang dạy, đấy, không phải điều mà tôi đang nói đâu. Bởi vì, Nó nói ở Đây, vậy. Đúng thế.

151 Bây giờ, Đức Chúa Trời đã hứa với nó, như Ngài đã hứa với Ê-va. Ngài bảo với Ê-va rằng sẽ có lúc mà—mà Lời sẽ quay trở lại với nàng. Vậy anh chị em có nhớ điều đó không? Những gì nàng

đã đánh mất, nó sẽ được khôi phục. Bởi vì, chỉ có một Đấng duy nhất có thể phục hồi, và đó là Lời. Chính xác.

152 Tôi đã nói, bắn một phát súng; nếu anh chị em thấy không trúng được mục tiêu, hãy nhận ra nó đã đi lạc ở chỗ nào. Anh chị em phải quay về chỗ cũ ở đó và bắt đầu lại. Hiểu không?

153 Và nếu anh chị em quay lại, anh chị em đi đến với Nicaea. Đó là nơi để anh chị em bắt đầu lại, đấy. Hãy trở về, ra khỏi những tổ chức của họ, ra khỏi tất cả giáo hội đó. Chúng ta đã thấy những cái Ấn này một cách thật trọn vẹn.

154 Tôi luôn tự hỏi, suốt cuộc đời của tôi, tại sao tôi cứ chống nghịch lại những hệ thống tổ chức. Không phải con người, không. Người ta cũng giống như tôi hay anh chị em thôi, hay bất cứ ai khác. Nhưng hệ thống đó, hệ thống giáo phái đó, vậy thì tôi thấy nó ở ngay tại đây. Tôi không hề biết nó cho đến lúc này. Và điều đó đúng.

155 Đức Chúa Trời đã hứa với Ê-va thuộc linh, giống như Ngài đã hứa với Ê-va xác thịt, rằng một lần nữa Lời sẽ được phục hồi cho nàng. Trong những ngày sau rốt Ngài sẽ phục hồi cho Hội thánh, cho Lời ban đầu lần nữa.

156 Bây giờ hãy nhìn thật kỹ. Tôi—tôi muốn anh chị em tin chắc giờ này. Đức Chúa Trời đã hứa với Ê-va, sẽ đến lúc khi Lời sẽ được phục hồi trở lại bởi Dòng dõi của nàng. Lời này, chính Nó, sẽ trở nên Hạt giống. Và khi họ cho nàng một vật thay thế, nàng đã giữ vật thay thế đó. Và khi Lời đến với nàng, nàng đã làm gì? “Tôi không muốn có Nó.” Nó quá hèn mọn. Trông không hợp, với nàng. Không đủ bóng bẩy. “Chuồng bò à? Ồ, chao ôi! Chà! Một gã như thế, không được học hành gì cả à? Ồ, tôi không thể chấp nhận điều Đó được. Đó không phải là Đấng Mê-si. Một gã để người ta đập hấn như thế, và rồi gọi đó là ‘Đấng Mê-si’? Để cho người ta cột miếng giẻ quanh mặt hấn, rồi đánh vào đầu hấn à? Và hấn tự xưng hấn là một Tiên tri, một Tiên tri thật, được dấy lên à?”

157 Thực ra, họ đã không biết các đấng tiên tri. Chúa Jêsus đã phán vậy. Ngài phán, “Nếu các người biết các đấng tiên tri, ắt các người sẽ biết Ta.” Đúng vậy.

¹⁵⁸ Bây giờ để ý. Nhưng khi Lời đến với nàng, theo cách mà, thật đúng Đức Chúa Trời bảo Nó sẽ đến; nàng đã hình dung Nó ra cách khác. Tôi đang nói về nàng dâu, nàng dâu Do-thái, nàng dâu Hê-bơ-rơ. Đó là Ê-va, lúc ban đầu. Rồi khi Nó đến ở đây, nàng đã không muốn nhận Nó. Nàng muốn cứ tiếp tục giữ của tế lễ thay thế của mình.

¹⁵⁹ Bây giờ, Đức Chúa Trời đã hứa với Ê-va thuộc linh, vào lễ Ngũ tuần, bảo rằng trước khi sự việc xảy ra, bốn trăm năm trước khi hội thánh bị sa ngã, rằng họ sẽ bị sa ngã, và họ sẽ làm những gì mà họ đã làm. Nhưng, Ngài đã hứa, trong những ngày sau rốt Ngài sẽ sai Lời đến lần nữa.

¹⁶⁰ Chúa Jêsus cũng phán như vậy khi Ngài còn ở trên đất; Ngài sẽ sai Nó đến lần nữa. Và điều gì là...Điều gì Nó sẽ tìm thấy? Nó sẽ thấy chính cái điều mà Nó đã từng thấy khi Nó đến lần đầu. Đúng. Họ đã có...Họ, họ muốn giữ những của lễ thay thế của họ. Họ muốn có giáo phái của họ. Họ muốn có những tín điều của họ. Họ muốn sống theo cách mà họ muốn. Và họ muốn, “Ồ, tôi là ông A hay B gì đó. Tôi thuộc về *Hội này Hội kia*.” Đừng làm gì khác điều Đức Chúa Trời đang làm, huống chi Ngài bày tỏ chính mình Ngài thế nào; Ngài có thể làm cho người chết sống lại; Ngài có thể nói cho biết những bí mật của lòng; Ngài có thể làm mọi sự mà Kinh Thánh nói Ngài sẽ làm. Điều đó không làm thay đổi được chút gì. “Nếu điều đó không được chấp nhận trong tổ chức của tôi, thì Nó chẳng là gì cả.” Hiểu không?

¹⁶¹ Điều tương tự mà nàng dâu Hê-bơ-rơ đã làm, đúng thế, đây, họ đã lắng nghe sự thay thế của họ. Và Đức Chúa Trời đã hứa với họ thứ thật. Và khi điều thật đến, họ không muốn có Nó. Bởi Nó quá khiêm nhường.

¹⁶² Bây giờ ngày hôm nay cũng giống như vậy, khi—khi Nó xuất hiện. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã phán, trong Ma-la-chi 4, rằng Ngài sẽ ban Sứ điệp trong những ngày sau rốt, để phục hồi. Giô-ên nói, “Ta sẽ đền bù lại cho tất cả những năm.” Mọi thứ mà Rô-ma đã ăn, và mọi thứ mà người Giám Lý ăn, và mọi thứ mà người Báp-tít ăn, không còn cành lá gì của nhánh ngũ tuần nguyên thủy đó, Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ phục hồi lại trong những ngày sau rốt.” Đúng thế.

163 Và Ngài có thể sai đến cho chúng ta một người như vậy mà sẽ là...Người duy nhất mà Đức Chúa Trời từng gửi Lời Ngài đến là một vị tiên tri, không phải những nhà cải chánh; tới những vị tiên tri. Bởi đó không phải là thời điểm dành cho nó. Bây giờ chính là...thời điểm đang đến, và đó là lý do chúng ta trông chờ nó đến. Nó sẽ rất khiêm tốn và dịu dàng! Và vì vậy...Ồ, chào ôi!

164 Anh chị em nghĩ họ những tín đồ Giám Lý, Báp-tít, và Trưởng Lão, Ngũ Tuần quý tộc, sẽ đón nhận nó chẳng?

“Ồ,” anh chị em nói, “những tín đồ Ngũ Tuần à?”

165 Những người Ngũ Tuần là những người Lao-đi-xê. “Giàu có, và chẳng cần chi hết.”

166 Có chép rằng, “Người không biết rằng người nghèo ngặt.” Có thể xây những tòa nhà hàng triệu đô-la, nhưng anh chị em vẫn nghèo ngặt, nghèo ngặt thuộc linh.

“Ồ,” anh chị em nói, “tôi thấy hết thấy Điều đó.”

“Người bị mù!”

“Ồ,” anh chị em nói, “Đức Chúa Trời đáng chúc tụng, tôi được che phủ.”

“Lỡa lờ!”

“Ồ, tôi chắc chắn về những chàng trai của chúng tôi. Chúng tôi có các thần học viện. Chúng tôi...”

167 “Và không biết điều đó.” Vậy thì đó thật là điều hoàn toàn trái ngược. Bây giờ, nếu Kinh Thánh bảo rằng Hội thánh Lao-đi-xê sẽ ở trong tình trạng đó...

168 Và không có người nào trên thế gian này có thể chối rằng đây không phải là thời đại cuối cùng, bởi vì, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, hay, thời đại hội thánh thứ bảy. Và, chúng ta ở đây này, hai ngàn năm lần thứ hai đang đi đến kết thúc. Không còn các thời đại hội thánh nào nữa. Đó là lý do tại sao những anh em Mưa Cuối Mùa không thể khởi sự một tổ chức khác. Sẽ không còn thời đại hội thánh nữa. Đứng vậy. Nó đã kết thúc. A-men. Không thể có thêm một thời đại hội thánh nào nữa. Đã hết rồi.

169 Nhưng rồi nếu sứ điệp ngũ tuần là sứ điệp cuối cùng...Mà, sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh

Linh, ba sứ điệp cuối cùng, ba thời đại hội thánh cuối cùng hình thành sự Sinh ra trọn vẹn.

¹⁷⁰ Giống như khi người đàn bà đang có, sắp có con; điều thực sự trước hết xảy ra là nước, điều tiếp theo là huyết, tiếp theo là sự sống.

¹⁷¹ Khi người ta giết Chúa Jêsus trên thập tự giá, chất thể ra từ thân thể của Ngài, hoàn chỉnh sự mới...hoàn chỉnh sự—sự Sinh ra. Người ta đâm vào hông Ngài, Huyết và nước trào ra, và, “Con xin phó thác Thần Linh Con trong tay Cha.” Những gì ra từ thân thể của Ngài là nước, Huyết, Thần Linh.

¹⁷² Bây giờ, Giăng thứ Nhất 5:7 nói cho anh chị em biết điều đó, “Có ba làm chứng trên Trời, Đức Chúa Cha, Lời (là Đấng Christ,) và Đức Thánh Linh.” Và ba này hiệp một; ba đó không phải là một, nhưng đồng ý ở trong một. Và có ba làm chứng... Hay, “Chúng là một,” tôi muốn nói vậy. Tôi nhằm ở đó. “Và ba làm chứng trên đất, là nước, Huyết, và Thánh Linh, và chúng ở trong một.”

¹⁷³ Anh chị em có thể được nên thánh mà không được xưng công bình. Và anh chị em có thể được xưng công bình mà không được nên thánh. Anh chị em có thể được nên thánh mà không có nhận lãnh Đức Thánh Linh. Điều đó chính xác.

¹⁷⁴ Những môn đồ, trong Giăng 17:17, đã được nên thánh và được ban cho quyền phép để đuổi quỷ, nhưng vẫn không có Đức Thánh Linh. Hiểu không? Chắc chắn. Phải cho tới lễ Ngũ tuần, và chờ đợi cho đến khi Đức Thánh Linh giáng lâm.

¹⁷⁵ Đó là chỗ Giu-đa đã lộ rõ bản chất của mình. Thấy linh đó đã làm việc như thế nào qua sự xưng công bình, sự nên thánh không? Nhưng khi đến với kết cuộc, nó lộ rõ bản chất của mình. Hiểu không? Đúng thế.

¹⁷⁶ Bây giờ để ý, bây giờ, và ở đây chúng ta đang ở trong thời điểm cuối cùng. Và Ê-va thuộc linh, đúng như xác...như Ê-va Hê-bơ-rơ đã được hứa, nàng dâu Hê-bơ-rơ đã được hứa rằng Lời trở lại. Và nàng dâu thuộc linh từ lễ Ngũ tuần, khi nàng sa ngã tại Nicaea, thì nàng được hứa rằng Lời sẽ quay lại trong những ngày sau rốt. Vậy thì anh chị em nói, thế thì...

¹⁷⁷ Anh chị em muốn có câu Kinh Thánh khác, hãy mở qua ở đây, Khải huyền 10. Và có chép rằng, “Đến giờ, thời điểm của vị—vị thiên sứ cuối cùng, vị thiên sứ thứ bảy (sứ giả thứ bảy) bắt đầu cho nghe tiếng mình, thì sự mầu nhiệm Đức Chúa Trời sẽ nên trọn.” Hiểu không? Sự phục hồi trở lại đối với Lời! Kinh Thánh nói rằng vị sứ giả này của những ngày sau rốt sẽ là, “Khôi phục họ trở lại với Đức tin ban đầu, trở lại với Đức tin của tổ phụ.” Nhưng anh chị em nghĩ người ta có tiếp nhận Nó không? Không, thưa quý vị. “Những ngày sau rốt, Ngài sẽ phục hồi Lời ban đầu trở lại,” như Ngài đã phán trong Ma-la-chi 4.

¹⁷⁸ Nhưng nàng đã đánh mất. Bây giờ, nàng đã đánh mất Lời đó tại Nicaea. Ê-va đã đánh mất trong vườn Ê-đen; Ê-va đã chối bỏ của lễ thật của nàng tại đồi Sọ. Và nhóm người của Nicaea đang chối bỏ Nó trong những ngày sau rốt, cũng giống như vậy. Ôi chao!

¹⁷⁹ Nhưng khi Lời đã đến trong xác thịt, nàng, Ê-va, hội thánh Hê-bơ-rơ, mẹ của tất cả người sống thuộc linh, Nó lúc ấy, nàng chối bỏ Nó. Nàng đã chết chìm, trong những truyền thống và những giáo điều của mình, đến nỗi nàng bỏ lỡ mất Nó. Nàng này cũng vậy thôi, chính xác. Đúng thế.

¹⁸⁰ Họ bỏ qua Ngài, Lời hằng sống đã tỏ mình trong xác thịt, bằng Lời mà được hứa. Là Lời đã hứa để làm những điều này. Lời hứa đã được làm, rằng nó sẽ xảy ra như thế này trong những ngày sau rốt. “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thể nào, ngày Con người đến cũng thế ấy.” Vậy thì hãy xem điều gì đã xảy ra tại Sô-đôm. “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê thể nào, ngày Con người ngự đến cũng xảy ra thể ấy.” Hiểu không? Hãy xem điều gì đã xảy ra lúc đó. Hiểu không? Vậy thì, Ngài đã phán sẽ có điều tương tự như vậy, và chúng ta hiện sống trong ngày ấy. Ồ, và nó có thể là, tôi đoán, tôi có thể lấy sáu trăm lời hứa như thế, ra từ trong Kinh Thánh, thật sự liên quan đến điều đó. Hiểu không? Bây giờ, nhưng, họ từ chối Nó.

¹⁸¹ Giáo hội đã giữ những truyền thống và của lễ thay thế, thay vì của lễ—của lễ...Nó cố giữ huyết thay thế, thay vì Huyết thật. Chúa Jêsus, Lời, đã phán, khi Ngài bày tỏ chính mình cho nó, “Bởi vì nó giữ những truyền thống này...” Chúa Jêsus, Lời được

bày tỏ, đã phán với nàng dâu, nàng dâu Hê-bơ-rơ, “Bởi vì người giữ truyền thống của mình, người làm cho Lời của Đức Chúa Trời không có hiệu quả cho người. Nó không thể có hiệu quả.”

¹⁸² Vậy thì đó cũng là lý do tại sao ngày hôm nay, mà, những—những cuộc phục hưng mà chúng ta được cho là có, chúng ta có những cuộc phục hưng mang tính hệ phái. Chúng ta không có một sự khuấy động thật sự. Không, không, không. Không, thưa quý vị. Đừng nghĩ rằng chúng ta có những cuộc phấn hưng. Chúng ta không có đâu.Ồ, họ có hàng triệu và hàng triệu và hàng triệu thuộc viên giáo hội, nhưng không nơi nào có sự phục hưng. Không. Không.

¹⁸³ Nàng—Nàng Dâu chưa có sự phấn hưng nào. Hiểu không? Không có sự phấn hưng nào ở đó, chưa có sự bày tỏ nào của Đức Chúa Trời để khuấy động Nàng Dâu. Hiểu không? Chúng ta đang trông đợi điều đó bây giờ. Rồi sẽ có bảy tiếng Sấm không được biết kia trở lại đó, để đánh thức Nàng dậy lần nữa, đấy. Vâng. Ngài sẽ sai nó đến. Ngài đã hứa điều đó. Bây giờ hãy xem.

¹⁸⁴ Bây giờ, nàng đã—nàng đã chết. Và bây giờ nếu những giáo hội sẽ quên đi những tín điều của họ, và quên những giáo điều của họ, và chỉ tiếp nhận Kinh Thánh, bênh vực cho lời hứa, thì nó sẽ trở nên hiệu quả đối với họ. Nhưng, thấy đó, Chúa Jêsus đã phán, “Các người, với những truyền thống của các người, khiến cho Lời Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu nghiệm cho các người.”Ồ, đó là điều tương tự ngày hôm nay với Ê-va thuộc linh, đấy, cô dâu thuộc linh của ngày hôm nay, mà được gọi là, hội thánh. Nàng nhận lấy Lời Đức Chúa Trời, và nàng không muốn chấp nhận Nó. Và thay vào đó, nàng chấp nhận giáo điều. Do đó, Lời không có hiệu quả với nàng, đấy, bởi vì nàng cố gắng tiêm chích tín điều của nàng cho Lời, và nó sẽ không tác dụng. Bây giờ, những gì chúng ta cần ngày hôm nay...

¹⁸⁵ Tôi vừa đọc bài viết này ở đây, *Người Đưa Tin về Việc Ngài Đến*, qua những tin chính, “Chúng ta cần một tiên tri trở lại! Chúng ta cần một tiên tri trở lại!” Và tôi nghĩ, khi người trở lại, họ sẽ không biết gì về điều đó. Chỉ...Đúng thế. Sự việc luôn luôn là cách ấy, anh chị em thấy. “Chúng ta cần điều đó,” mọi việc mà anh chị em nói về, “chúng ta cần một tiên tri trở lại, mà sẽ mang

đến Lời của Chúa, một cách dửng dưng. Chúng ta tin Kinh Thánh đã hứa điều đó.”

¹⁸⁶ Bây giờ, tôi biết Anh—Anh Moore và họ, ăn trong nhà anh, là người biên tập, và mọi người khác. Và anh là một người tốt nhất mà—mà tốt nhất trên đời, tôi nghĩ, anh là một trong những người tốt nhất. Nhưng, thấy đó, anh ấy biết rằng chúng ta phải đối diện với việc ấy. Và Chị Moore, một trong những người phụ nữ tốt nhất, nhỏ bé...một người nghèo khó, và họ hy sinh.

¹⁸⁷ Và đó là một trong những tờ báo truyền giáo hay nhất, theo quan điểm của tôi, là *Người Đưa Tin về Việc Ngài Đến*. Nhưng anh chị em thấy, họ đã tạo nên sự rúng động rằng, “Chúng ta cần một tiên tri! Chúng ta cần một tiên tri!” Thấy không? Ôi chao! Đó là điều họ muốn nói đến.

¹⁸⁸ Và rồi chúng tôi ở đây, ngày hôm nay, và giống như ngày hôm qua và hôm nay, người ta thông báo trên đài phát thanh, rằng... và những giáo hội Báp-tít và vôn vôn, rằng, “Chúng ta không chấp nhận quan điểm với người Công giáo, nhưng chúng ta hầu như có mối thông công với họ.” Hiểu không?

¹⁸⁹ Và ngay tại đây, Sứ điệp đi ra ngay tại đây, với, “Hãy tránh khỏi thứ thuốc độc đó!” Hiểu không? Hiểu không? “Làm sao hai người có thể đi chung với nhau được trừ khi họ thuận ý với nhau?” Ánh sáng và bóng tối không thể nào thông đồng với nhau được. Khi Ánh sáng đến, thì bóng tối ra đi. Thấy không? Nó không thể...Có sức mạnh nhất! Anh chị em không thể xua đuổi Ánh sáng, bằng tối tăm. Nhưng anh chị em có thể xua đuổi sự tối tăm, bằng Ánh sáng. Đúng vậy. Và Ngài là Sự Sáng, và Ngài là Lời. Hiểu không? Vậy thì, anh chị em đây, phải quay trở lại ngay. Anh chị em không thể làm cho Nó là lời nói dối hay làm điều gì sai trật. Nó đến trở lại ngay với điểm đó lần nữa. Vâng, thưa quý vị.

¹⁹⁰ Giống như gã nào đó bắt đầu, cố gắng quấy rầy anh chị em; nếu anh chị em biết chỗ nào để đứng, biết anh ta tin điều gì.

¹⁹¹ Giống như việc bắt một con thỏ và thả nó vào trong chuồng, và anh chị em phải chặn mọi lỗ trống lại. Cứ đứng ở chỗ cửa chuồng; nó phải quay trở ra. Chỉ có thể thôi với nó. Hiểu không?

Nó sẽ phải quay trở lại chỗ cửa chuồng, bởi vì đó là con đường duy nhất mà nó có thể chui ra. Nó sẽ chun đầu qua ở đây, và gần như bị gãy cổ; và đi qua chỗ kia, qua chỗ kia để thoát ra. Cứ đứng đó và xem nó, và nó sẽ quay trở ra. Thấy không? Chỉ thế thôi.

¹⁹² Đó là cách duy nhất để làm. Cứ ở lại sống với Lời đó. Anh chị em có thể phá vỡ mọi thứ chung quanh, với những tín điều của anh chị em, chỉ bị gãy cổ ở mọi nơi, nhưng anh chị em phải quay trở lại ngay với Lời này. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Đó là tất cả về Nó.

¹⁹³ Vậy thì, thấy đó, họ—họ—họ—họ không muốn có Nó. Họ không muốn có Lời Đức Chúa Trời. Bởi vì nó muốn giữ những truyền thống của mình, nó giữ cho Lời của Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu.

¹⁹⁴ Bây giờ cũng vậy, về Ê-va thuộc linh. Nó không muốn...Nó muốn giữ lấy truyền thống của mình, và tránh xa khỏi Lời của Đức Chúa Trời. Nó cố giữ những hệ phái của mình, và những tín điều và truyền thống của những trưởng lão của mình, thay vì nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁵ Và khi lời hứa của Lời, trong những ngày sau rốt, được mang đến cho nó, nó không nhận lấy Điều đó, bởi vì, nó muốn giữ truyền thống của mình, giống như nàng dâu Hê-bơ-rơ đã làm. Lời thật, mặc dù đã tỏ ra, đã minh chứng, đã chứng thực, nó vẫn không muốn có Nó. Tại sao nó không muốn? Bởi vì đó là hình bóng của nó. Nó không thể làm điều đó. Đúng thế. Nó không thể đánh đập hình bóng của mình. Hiểu không? Và đã được tiên báo trước nó sẽ làm điều đó, vậy làm sao anh chị em sẽ tránh khỏi điều gì?

¹⁹⁶ Bây giờ điều duy nhất để làm ấy là cứ vui với tình trạng của mình hiện có. Chỉ thế thôi. Hãy chờ đợi điều đó. Được rồi.

¹⁹⁷ Đức Chúa Trời đã hứa, trong những ngày sau rốt, rằng Ngài sẽ bày tỏ và sẽ xác chứng Lời Ngài cho nó, và nó vẫn không muốn làm điều đó. Tất cả những gì, Đức Chúa Trời đã hứa với nó, qua những tô-tơ của Ngài, là các đấng tiên tri. Đức Chúa Trời đã hứa, qua Đức Chúa Jê-sus Christ. Đức Chúa Trời đã hứa, qua Giô-

ên. Đức Chúa Trời đã hứa, qua Phao-lô. Đức Chúa Trời đã hứa, qua Ma-la-chi. Giảng...Đức Chúa Trời đã hứa, qua Giảng người được khải thị, tất cả những tiên tri, đúng như những gì Sứ điệp cuối cùng sẽ xảy ra cho nó. Bây giờ, nếu anh chị em muốn ghi chúng xuống; dĩ nhiên, tất cả anh chị em biết: Chúa Jêsus, Giảng 14:12; và Giô-ên, Giô-ên 2:38; Phao-lô, Ti-mô-thê Nhì 3; Ma-la-chi, chương thứ 4; và Giảng người được khải thị, Khải huyền 10, câu mười bảy, một đến mười bảy. Đấy, đúng như những gì sẽ xảy ra hiện giờ! Và, đối với hội thánh, Nó là gì? Lời nhập thể trở nên xác thịt ở giữa dân sự của Ngài một lần nữa! Hiếu không? Và họ thật sự không tin Nó.

¹⁹⁸ Anh chị em biết những gì Chúa Jêsus đã phán khi Ngài thấy Ngài...khi Ngài thực hiện những phép lạ trước mặt họ, và chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời không? Đã chứng minh điều đó, những gì Ngài đang làm. Ngài đã có. Ngài đã làm một cách chính xác. Ngài—Ngài đã phán với họ, Ngài phán rằng, “Ồ, còn mây, hồi Ca-bê-na-um, là thành đã được cao tới trời, nếu các công việc đã được...các phép lạ đã làm ở giữa mây, mà đem làm trong thành Sô-đôm, thì thành ấy còn lại đến ngày nay.” Đúng vậy. Và tại Ca-bê-na-um, Ngài không hề làm điều gì ngoài việc chữa lành cho một vài người, và nói cho họ biết những bí mật trong lòng họ, và ra khỏi. Ừ-m. Chỉ thế thôi. Hiếu không?

¹⁹⁹ Họ không biết những công việc quyền năng là gì. Họ nghĩ nó phải là một chương trình to tát vĩ đại khiến người ta đứng dậy, và quan toà thực hiện một bài diễn văn, và—và những ban nhạc biểu diễn, và những sắc màu phấp phới, và những—và những phụ nữ ăn mặc đẹp đẽ, và của họ...và sự chậm trễ, và tất cả những Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật, và những chiếc mũ cao, to, và những cổ áo tròn, và mọi thứ, tất cả bọn họ phải bước vào. “Đó là điều gì vĩ đại.”

Đức Chúa Trời phán, “Đó là sự ngu dại.”

²⁰⁰ Và Ngài đem đến điều gì đó bé nhỏ mà họ không biết thật là khác biệt giữa có lẽ, hầu như, sự hiểu biết sơ đẳng ABC, và thực hiện điều gì đó mà thật sự bốc lửa Hội thánh thật. Và những người còn lại của họ nói, “Một đám thánh cuồng tín.” Đức Chúa Trời gọi Đó là “vĩ đại,” còn thế gian gọi Nó là “ngu dại.” Thế gian

gọi đó là “vĩ đại,” còn Đức Chúa Trời gọi đó là “ngu đại.” Đấy, thật trái ngược nhau. Hiểu không? Và điều mà Đức Chúa Trời đã hứa, thì Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ và đã làm. Hiểu không? Chúng ta thấy đấy.

201 Bây giờ, vẫn, nàng vẫn tiếp tục như nàng đã làm, nàng Ê-va Hê-bơ-rơ. Nàng thật sự không muốn làm điều đó. Anh chị em có thể khiến kẻ chết sống lại; anh chị em có thể thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Chúa Jê-sus đã giảng xuống, đã xác chứng chính Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Trước tiên, Ngài bắt đầu giảng dạy. Ồ, họ nghĩ, “Ồ, hầu như một Người kỳ cục. Ông ta là Ai, đầu sao đi nữa?” Ồ, điều trước hết anh chị em biết, người ta bắt đầu nói...

202 Dĩ nhiên, họ đã nói, trước đó, khi Giảng, người dọn đường của Ngài đến, họ nói, “Ông có phải là Đấng Mê-si không?”

203 Người đáp, “Không. Nhưng Ngài đang đứng giữa các người ở đâu đó.” Ừ-m. Hiểu không? Tại sao? Người đã biết, khi sứ điệp của người rao ra, điều gì người phải làm. Người đã biết điều gì mình sẽ làm.

204 Giống như Nô-ê cứ nhìn xem Hê-nóc. Lúc Hê-nóc ra đi, Nô-ê nói, “Tốt hơn nên lại gần con tàu. Thời giờ đã gần.” Nô-ê cứ nhìn xem Hê-nóc. Hiểu không?

205 Và Giảng nhìn thấy dấu hiệu mà Chúa Jê-sus đã nói với ông, hay Đức Chúa Trời đã bảo ông, để nhìn xem. Ông nói, “Ngài đang đứng ngay ở đây bây giờ, nơi nào đó giữa các người. Ta không biết Ngài, nhưng ta sẽ biết Ngài.”

206 Đứng ở đó, họ hỏi, “Ông có phải là Đấng Mê-si không?” Nói, “Chúng tôi được sai đến từ tổng hành dinh.” Ừ-m. Nói, “Những trưởng lão, và tất cả, đã sai chúng tôi xuống đây. Nếu ông là Đấng Mê-si, tại sao ông không lên kia mà tỏ mình ra ở đó, không xuống đây trong đám người này ở dưới đây! Ông phải lên kia và tỏ mình ra chứ.”

207 Người nói, “Ta không phải là Đấng Mê-si.” Người nói, “Ta chỉ là tiếng kêu của một người trong đồng vắng.”

208 Điều đó thật là xa vời đối với đầu óc của họ. Họ không biết gì về nó cả, đấy, và tuy nhiên hết thảy họ đang mong đợi người

đến. “Nhưng không thể là cái gã như thế. Ôi, chao ôi, điều đó thật là kinh khủng!”

“Ông học trường nào?”

“Không trường nào hết.”

“Ông có thể hội viên không?”

“Nó là cái gì?” Hiểu không?

209 Người được xúc dầu của Đức Chúa Trời. Người nói, “Có một thứ mà ta có. Cái búa được đặt kề gốc cây.” Vậy thì, đó là tất cả những gì người—đó là tất cả những gì người có. Người nói chuyện bằng những ngôn từ của một tiểu phu, không phải ngôn từ của hàng giáo phẩm; những rần độc, và cái búa, và cây cối, và đại loại như vậy. Người—người không dùng những ngôn từ của giáo sĩ.

210 Nhưng Chúa Jêsus phán chưa bao giờ có một tiên tri nào giống như người. “Chưa hề có người nào được sinh ra bởi người nữ, mà giống như người, cho đến thời của người.” Đúng thế. “Người còn hơn cả một tiên tri.” Người là sứ giả của Giao ước, đứng ngay giữa hai hệ—hệ thống tín ngưỡng, đang đến. Hiểu không? “Còn hơn cả một tiên tri.”

211 Và vì thế cho nên—cho nên họ không biết người. Họ không hiểu được người. Người là loại người kỳ quặc, vì vậy họ đã gạt bỏ người, đấy.

212 Rồi lúc Chúa Jêsus đến, thì, và chắc chắn họ sẽ không chấp nhận Ngài, Chàng trai của người thợ mộc này, không có ai giống như thế, với một cái tên xấu xa đằng sau Ngài, của “đứa con hoang.” Và, Ngài, họ không muốn nhìn thấy một người như thế.

213 Nhưng, nhưng hãy xem điều mà Đức Chúa Trời đã làm. Ngài nhận lấy những người đánh cá nghèo khó, thất học, những tiểu phu, những nông dân, và những kỹ nữ, và để cho những người quyền cao chức trọng ngồi đó. Tại sao? Gì vậy? Tại sao Ngài làm thế? Tại sao Ngài làm như vậy? Anh chị em có thể tưởng tượng được không? Bởi vì họ là những người đã nhận ra Ngài là Lời. Bây giờ chúng ta hãy xem họ một chút.

214 Ở đây là một người đánh cá dốt nát, không thể viết được cái tên của mình. Kinh Thánh nói ông thì “dốt nát và thất học.” Ông

đem cá của mình lên và đặt nó xuống. Đi xuống đó và xem thử điều gì mà ồn ào vậy. Nhưng sâu thẳm trong lòng ông, ông biết rằng Kinh Thánh đã dạy rằng Đấng Mê-si... Tất cả những người Hê-bơ-rơ đều trông đợi Đấng Mê-si, bởi vì đó là lời Kinh Thánh nói xảy ra khi Ngài đến.

215 Đã có nhiều mê-si, dấy lên và nói rằng, “Ta là Đấng đó,” và dẫn họ đi sai lạc, hàng trăm người bọn họ, và—và bị hư mất và mọi thứ. Nhưng, đấy, điều đó là đưa ra khỏi Đấng mê-si thật khi Ngài đến.

216 Chúng ta đã có những chiếc áo choàng và áo khoác của Ê-li, và mọi thứ khác, nhưng điều đó—điều đó thì—điều đó thì—điều đó thì chỉ bỏ đi điều thật khi người đến. Hiểu không? Đúng vậy. Tất cả những loại người mặc áo dài và áo choàng, và được đem chôn quấn quanh bởi những quần này áo nọ, và mọi thứ khác. Điều đó không... Điều đó—điều đó chỉ xác chứng. Giống như đồng đô-la giả, cho thấy có đồng đô-la thật ở đâu đó, nếu anh em có thể thật sự tìm thấy nó. Hiểu không?

217 Ở đây việc Ngài đến cũng vậy. Bây giờ những người quyền cao chức trọng bước ra, và họ cứ giữ những cửa lễ thay thế của họ! “Ồ,” họ nói, “vậy thì, nếu Đấng Mê-si đến, chắc chắn Ngài sẽ đến chỗ Cai-phe. Ngài sẽ đến với hệ phái của chúng tôi. Ngài sẽ đến với người Pha-ri-si.” Người Sa-đu-sê nói, “Đó là điều anh nghĩ thôi! Ngài sẽ đến với người Sa-đu-sê.” Và họ thế đấy, thấy đó, họ cũng làm như vậy ngày nay, bây giờ.

218 Nhưng khi Ngài đến, thì thật lạ. Ngài sẽ đến, ồ, rất mâu thuẫn với những gì họ nghĩ, nhưng Ngài đến theo Lời. Và người ta không biết Lời.

219 Xin cho tôi nói điều đó, thật, để anh chị em sẽ... nó sẽ bị chìm xuống. Tôi muốn chúng ta hiểu điều này. Đó chính là nan đề của anh chị em ngày hôm nay, đấy, anh chị em không biết Lời! Hiểu không?

220 Chúa Jê-sus phán, “Các ngươi có thể phân biệt rõ sắc trời, nhưng mà các ngươi không thể phân biệt được dấu chỉ thì giờ.”

Nói, “Chúng tôi có Môi-se.”

221 Vậy, đã phán, “Nếu các người biết Môi-se, thì các người sẽ biết Ta.” Đã không biết Môi-se, và cho nên họ không biết. Họ chỉ biết tin điều mà họ đã đặt ra thôi.

222 Bây giờ chúng ta hãy đến với người đánh cá già nua này. Đặt cái giỏ cá của ông xuống. Vuốt lại chòm râu quai nón điểm bạc của mình, và bước xuống, “Tôi tin rằng tôi sẽ biết đó là Ai.”

223 Em trai của ông nói, “Nhanh lên nào. Chúng ta hãy xuống đó.” Nói, “Chính là Người đó. Cái Người mà người ta đã nói ngày nọ... Tôi đã ở lại với Người suốt đêm hôm qua. Anh có biết Giăng, mà tôi đã nói với anh không?”

224 “Vâng, con người man rợ ấy ở dưới đó! Vâng, tôi có nghe nói về người ấy.” “Ồ,” Si-môn quen thuộc, anh chị em biết, đã nói, “Tôi có nghe nói đến người ấy ở dưới đó. Vâng, đã ở dưới đó, hai hay ba tháng trước đây, dưới đó. Vâng.”

225 “Ồ, ông ấy đã nói... Và một ngày kia ông ta đã đứng ở đó, ông ấy nói một điều kỳ quặc. Ông ấy nói, ‘Các người biết, Ngài đã đến ngay bây giờ ở đây!’ Họ hỏi, ‘Làm sao ông biết?’ Nhìn qua ở đằng kia; chỉ một Người bình thường đang đứng đó. Ông nói, ‘Ta đã thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, giống như chim bồ câu, giáng xuống. Ta nghe có Tiếng phán rằng, ‘Đây chính là Đấng đó. Đây là Con yêu dấu của Ta trong Người mà Ta vui lòng ngự vào.’” Rồi ông bước ngay xuống nước và làm báp-têm cho Ngài, đại loại như vậy.Ồ, ở đó, ông nói ông đã biết Ngài.”

226 “Ồ, tôi không biết,” Si-môn nói. “Tôi đã nghe nói về tất cả điều đó, rất nhiều lần rồi.” Nhưng ở đây ông mới hiểu được. Nhưng sâu thẳm trong lòng ông đã có hạt giống được định trước. Hiểu không? Đức Chúa Jê-sus phán vậy. Đứng. Bước đến với Ngài. Bước đến. Nói rằng, “Tôi sẽ đi xuống với buổi nhóm và xem.” Đi lên nơi đó.

227 Chúa Jê-sus đứng đó, chỉ là một Người trẻ tuổi bình thường. Bước đến. Ngài phán, “Ồ, tên người là Si-môn. Và cha người tên là Giô-na.” Điều đó làm ông ngạc nhiên. Tại sao? Hạt giống Sự sống Đời đời, nhỏ bé ở trong ông được đụng đến. Vâng, thưa quý vị.

228 Ông nói, “Chờ một chút! Điều đó là thế nào? Ngài chưa bao giờ gặp tôi. Cũng không biết cha tôi, bởi vì ông ấy đã chết lâu rồi.

Nhưng tại đây Ngài đến, nói với tôi điều đó? Bây giờ, tôi biết rằng Kinh Thánh nói..." Nay, điều đó không liên quan gì đến những gì các trưởng lão nói. "Nhưng Kinh Thánh đã nói rằng Đấng Mê-si sẽ là một tiên tri. Ngài đấy. Đó là Ngài."

²²⁹ Một hôm Ngài đi qua thành Sa-ma-ri, xuống dưới kia với đám người Do-thái. Ngài rời khỏi họ. Và người đàn bà có tiếng xấu, nhỏ bé đi đến, có lẽ nàng là một phụ nữ nhỏ nhắn xinh đẹp, anh chị em biết. Và nàng bị đuổi ra đường phố, khi còn nhỏ. Và nàng đi ngang qua nơi đó. Có lẽ nàng đang nghĩ về điều gì đó. Nàng bước đến đó và để vò nước xuống. Và nàng bắt đầu thả gàu múc nước, anh chị em biết, lấy nước. Và nàng nghe một Người nói, "Hãy cho Ta uống." Nàng nhìn quanh, và thấy một người Do-thái trung niên đang ngồi ở đó.

²³⁰ Nàng nói, "Kìa, ông không phải là người Do-thái à? Ông không nên làm thế. Theo phong tục ông không nên nói chuyện với tôi. Tôi là một người Sa-ma-ri."

²³¹ Ngài đáp, "Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ mang... người sẽ xin Ta cho người uống."

²³² Nàng nói, "Gàu của Ông ở đâu?" Hiểu không? "Dây của Ông ở đâu?"

"Ồ," Ngài phán, "Nước mà Ta ban cho người là Sự sống."

²³³ "Cái gì?" Hiểu không? "Ồ," nàng nói, "sao, tất cả các ông muốn thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem. Còn tổ phụ của chúng tôi thờ phượng..."

²³⁴ "Ồ," Ngài phán, "điều đó đúng, nhưng," phán, "người Do-thái chúng ta biết chúng ta thờ phượng điều gì. Nhưng," phán, "người biết, đã đến lúc khi—khi mà người ta sẽ không phải thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem hay trên núi này." Ngài phán, "Người ta—người ta sẽ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng Tâm thần, bởi vì Ngài là Thần, Tâm thần và Lẽ thật."Ồ, nàng bắt đầu học hỏi, anh chị em biết.

Và Ngài phán, "Hãy đi gọi chồng người đến đây."

Nàng thưa, "Chồng tôi à? Tôi không có chồng."

²³⁵ "Ồ," Ngài phán, "đó là sự thật." Phán, phán rằng, "Người đã trải qua năm đời chồng, và bây giờ người lấy người thứ sáu." Và

phán, “Người đã có năm đời chồng. Và—và, người, người biết. Người đã nói sự thật.”

²³⁶ Xem đó! Điều đó là gì? Ánh Sáng ấy đã chiếu rọi lên hạt giống. Nó đã được nằm ở đó, điều đó đã được phán ra bởi Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị.

²³⁷ Hạt giống đã được ở trên đất. Khi Đức Chúa Trời khiến cho nước lui đi, và mặt trời chiếu lên nó, nó bắt đầu nảy mầm. Đúng thế. Hiểu không? Tất cả điều nó cần, là mặt trời. Chỉ cần ánh sáng. Vâng, thưa quý vị.

²³⁸ Và rồi khi Đức Thánh Linh, trong Ngài, dọn đi đời sống cũ của nàng, và tỏ điều đó cho nàng, Ánh sáng ấy đã chiếu rọi lên nó. Nàng đáp, “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một Tiên Tri.” Nàng nói, “Bây giờ, chúng tôi biết, tôi biết điều đó, rằng khi Đấng Mê-si đến, đó chính là những gì Ngài sẽ làm. Và chúng tôi đã không có một đấng tiên tri nào đã hằng trăm năm rồi. Chúng tôi chưa hề có một tiên tri thật, đã hằng trăm năm rồi.” Và nàng nói, “Làm sao Ngài nói cho tôi biết về chồng của tôi, và bảo tôi đã có bao nhiêu chồng, và vân vân. Tại sao,” nói, “tôi không hiểu điều này.” Nói, “Khi Đấng Mê-si đến, ồ, Ngài sẽ làm điều đó. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng đó.”

Chính là thế. Hiểu không? Một gái điếm!

²³⁹ Và những thầy tế lễ nhìn quanh rồi nói...Ồ, họ phải trả lời cho hội chúng của họ. Nói, “Đừng có ngu dại mà theo gã đó. Hắn là—hắn bị quỷ ám. Chỉ thế thôi.” Bây giờ, đó là sự khác biệt. Ngày hôm nay cũng như vậy. Hiểu không? Giống y hệt ngày nay, phù hợp thật chính xác. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị.

²⁴⁰ Nàng, nàng đã biết điều đó, bởi vì Ánh sáng đã chiếu rọi Nó. Họ thấy-...Họ, những người đánh cá, những tiểu phu, những nông dân, những người thu thuế, những gái điếm, họ đã thấy nơi Ngài những gì lời Kinh Thánh đơn sơ đã nói Ngài sẽ làm. Còn người Pha-ri-si không thể thấy được, bởi vì những truyền thống của họ. [Anh Branham ngừng lại và làm điệu bộ bằng cách nào đó. Hội chúng đáp ứng khăng định—Bt.] Họ không thể thấy được, bởi vì những truyền thống của họ. Nhưng kẻ điếm đi,

những nông dân, và tất cả họ, họ đã thấy được Nó, tất cả người đã được định trước. Khi những nghi ngờ đã lặn xa, hạt giống bắt đầu mọc lên. Đúng thế.

241 Nàng đã làm gì? Nàng nói, “Ồ, tôi rất vui tôi đã gặp Đấng Mê-si” không? Ô, không, thưa anh em. Nàng chạy thẳng vào thành. Nàng quên việc lấy nước. Nàng nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã nói với tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải chính là điều mà Kinh Thánh đã nói rằng Đấng Mê-si sẽ làm sao? Đây chẳng đúng là điều đó sao?” Và người ta có thể chứng kiến điều giống như vậy đó.

242 Như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán, trong Giảng 14:12, điều đó lại sẽ xảy ra. Ngài cũng phán điều này trong Lu-ca, khi Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Nô-ê.” Cách mà Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài trong một Người, và nói cho kẻ theo sau Ngài; và Sa-ra đã làm gì, cười ở trong trại. Và tất cả những lời Kinh Thánh này, trong Ma-la-chi, và vân vân, đã báo trước trong những ngày sau rốt. Hê-bơ-rơ 4 đã chép, khi “Lời” quay trở lại. Ma-la-chi 4 nói Nó sẽ trở lại bởi một người. Hê-bơ-rơ 4 nói rằng, “Lời của Đức Chúa Trời xem xét tư tưởng mà ở trong lòng.”

243 Và họ có thể thấy được điều đã làm, mà lại tránh né nó. Những truyền thống của họ đánh vào nó và khiến cho nó trở nên không có tác dụng. Ô, thật chúng ta ở ngay đây. Chỉ thế thôi. Ừ-m.

244 Anh chị em biết, Ngài có thể làm điều như vậy ngày hôm nay. Ngài sẽ hiện ra ngay và tạo ra những điều mà Ngài đã làm, như Ngài đã phán rằng Ngài sẽ làm. Hiểu không? Ngài hứa sẽ làm điều đó. Ngài đã hứa làm điều đó. Và nếu Ngài làm giống như vậy, thì sứ giả Lao-đi-xê được cho là làm điều ấy.

245 Và rồi nếu hội thánh Lao-đi-xê thấy sự việc đó được làm, họ sẽ làm thật chính xác giống như hội thánh Hê-bơ-rơ đã làm từ buổi ban đầu. Ừ-m-m. Cho dù Nó được xác chứng như thế nào, ồ, họ sẽ làm điều đó, dù sao đi nữa. Ồ, chao ôi!

246 Bây giờ, Nó nói rằng điều đó sẽ xảy ra. Chúng ta sẽ trở lại với Lời nguyên thủy, và được bày tỏ như đã hứa, để phục hồi lại Đức tin, Đức tin ban đầu, lần nữa. Và nếu Ngài đã bày tỏ chính Mình rằng Ngài đang ngự giữa dân Ngài, bởi làm những điều này; Ngài

thậm chí có thể có bức ảnh của Ngài được chụp, chứng minh nó một cách khoa học. Và họ vẫn không tin nó. Và được chứng minh, để con mắt cơ học của máy ảnh chụp Ngài đang đứng ở đó, cùng một Trụ Lửa ấy, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Hê-bơ-rơ 13:8, tỏ cho thấy rằng nó thì—nó thì có tính khoa học, và mọi cách khác, một cách khoa học trong lãnh vực thuộc linh. Bằng mọi cách nó có thể được xác chứng, nó đã được xác chứng.

247 Và, anh chị em biết, họ sẽ có thể làm giống như vậy. Họ sẽ có lẽ cứ quay đi và tiếp tục làm những điều như họ đã làm.

248 Ô, Đức Chúa Trời xin giúp cho chúng con! Ô! Chúng ta sẽ dừng lại ở đây. Nhưng, xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta thấy bây giờ, là lời cầu nguyện của tôi, khi chúng ta đến giờ này. Bởi vì, tôi không muốn giữ anh chị em quá lâu. Xin Đức Chúa Trời giúp cho chúng ta thấy. Tôi tin rằng, Thánh Linh ở trên chúng ta, sẽ xảy ra ngay bây giờ rằng Ngài sẽ giúp chúng ta tỏ ra, mở ra cái Ấn này.

249 Xin chúng ta hãy đọc. Như chúng ta thấy tình trạng hội thánh hiện có, chúng ta thấy nó đã ở đâu, thấy những gì họ đã làm, thấy nó được cho là đến đâu, thấy nó ở đó, và thấy điều gì họ được cho là làm. Họ đã thật sự làm thế. Bây giờ anh chị em thấy chúng ta đang ở đâu? Anh chị em tự xét. Tôi không thể xét đoán. Tôi chỉ có trách nhiệm mang đến Lời này. Đúng như Nó đã được ban cho tôi, tôi có thể ban Nó ra. Cho tới khi Nó được ban cho tôi, thì tôi không thể đưa Nó ra; không ai khác có thể.

*Và khi Ngài mở ấn thứ ba, tôi nghe con thú thứ ba nói:
Hãy đến xem. Và tôi nhìn xem, và thấy một con ngựa ô;
và kẻ ngồi trên ngựa tay cầm cái cân.*

*Và tôi lại nghe ở giữa bốn con thú như có tiếng đang nói
rằng: Một đấu lúa mì bán một xu, và ba đấu mạch nha
bán một xu; nhưng thấy các người chớ động đến dầu và...
rượu.*

250 Bây giờ, Chiên Con lấy quyển Sách trong tay Ngài, mở Ấn ra. Ngài mở ra cái ấn thứ nhất, ấn thứ nhì, và bây giờ Ngài mở cái

ấn thứ ba. Và khi Ngài mở nó ra, Chiên Con mở nó ra, cái Ấn thứ Ba, con Thú thứ ba...

251 Bây giờ bao nhiêu người biết con Thú thứ ba trông như thế nào? Trông giống như con người. Con thú thứ nhất trông như một con sư tử; con kia giống như con bò con, hay con bò đực; và con thứ ba giống như con người, nó là một người. Và người đã nghe con—con Sanh vật sống, con—con Thú. Sanh vật sống, giống như một người, nói với Giảng rằng, “Hãy đến, xem Nó là gì, điều màu nhiệm này mà đã được giấu kín.” Suốt tất cả những năm của sự cứu chuộc, từ khi sáng thế, Nó đã được giấu kín dưới Ấn này, những gì sẽ xảy ra. Bây giờ, “Hãy đến, xem Nó là gì.”

252 Và vì vậy Ngài mở Nó ra. Một tiếng sấm nổ vang, và Chiên Con mở ra các Ấn.

253 Bây giờ, và Giảng đã bước đến, để xem Nó là gì. Ông đã thấy điều gì? Ông thấy một con ngựa ô. Và người cưỡi ngựa tay cầm một cán cân, hay cái cân, trong tay người ấy. Bây giờ, đó là điều đầu tiên ông thấy. Khi Chiên Con công bố Nó, mở cái Ấn ra, thì có một con Thú khác...Thấy đó, những con Thú lần lượt đến, được công bố, “Hãy đến, xem.” Và Giảng, nơi người đang đứng, có lẽ như thế này, ông bước qua ở đây, khi Chiên Con mở ra, và bước qua. Luôn luôn...

254 Tiếng sấm rền nổ, như chúng ta đã thấy Ấn thứ Nhất. Và ông nhìn xem để thấy điều gì xảy ra. Và ông thấy, trước hết, một người bước ra trên con ngựa trắng. Ông nhìn xem người cưỡi ngựa đi xuống. Và trên đường đi xuống, Giảng nhìn người này cho đến cùng. Ông thấy người ấy đi xuống, với con ngựa trắng của mình, cầm một cái cung trong tay, và người—người cưỡi ngựa ấy, và người ấy không có một mũi tên nào với nó. Và điều tiếp theo ông thấy, người ấy đội một cái mũ triều thiên, cưỡi ngựa thẳng xuống.

255 Rồi chúng ta thấy, rồi, Chiên Con, lại đến đây lần nữa, Ngài mở cái ấn khác. Và nhìn xem. Bây giờ ở đây đến một—một con ngựa sắc đỏ. Người này cầm một thanh gươm trong tay. Người cưỡi qua ngay xuống qua lời Kinh Thánh, đấy, với một thanh gươm trong tay, và để giết chóc và cất lấy sự hòa bình khỏi thế gian.

256 Bây giờ Chiên Con mở cái Ấn khác. Một trong những con Sanh vật sống khác, giống như một người, nói, “Hãy đến, xem.” Bây giờ ông bước đến, xem đây là điều gì. Và khi ông đang xem, thì có người cưỡi ngựa đen xuất hiện.

257 Bây giờ, tối hôm qua, chúng ta đã thấy người cưỡi ngựa đã cưỡi ngựa bạch và người cưỡi ngựa sắc đỏ là cùng một người.

258 Và có Tiếng nói, từ trong giữa các con Thú, được gọi ra, anh em thấy. Ở đó, đến xem điều gì đã xảy ra: Ông đang ở trong những Sanh vật sống này. Và ông thấy con ngựa ô này.

Và khi...tiếng ở giữa bốn con thú kêu lên rằng, Một đấu lúa mì bán một xu, và—và ba đấu mạch nha bán một xu; nhưng thấy rằng các người chớ đừng đến dầu—dầu và rượu. (Hiểu không?)

259 Người cưỡi ngựa này, chúng ta hãy bàn về người. Nếu anh chị em để ý người cưỡi ngựa đầu tiên, ai là người. Và chúng ta đã nhận thấy, tối hôm qua, theo Kinh Thánh, người cưỡi ngựa thứ hai đó cũng chính là người cưỡi ngựa thứ nhất đó, chỉ ở trên con ngựa khác. Điều gì đã xảy ra? Người đã thay đổi chức vụ của mình. Hiểu không? Đúng. Chúng ta thấy rằng người là một anti-christ, và hẳn đã thay đổi địa vị của mình.

260 Chúng ta thấy hẳn, lúc đầu, chỉ là ngựa bạch, hẳn trở nên một giáo lý. Bây giờ, chúng ta đang rút ra mỗi vấn đề này từ trong Kinh Thánh. Hiểu không?

261 Bây giờ, hãy xem chúng ta đang ở đâu, tối nay, thời đại hội thánh khác lúc này. Hiểu không? Chúng ta đang đi đến thời đại hội thánh thứ ba bây giờ. Hiểu không? Hoàn toàn chính xác vào thời đại hội thánh thứ ba, là hoàn toàn chính xác như con ngựa thứ ba. Hiểu không?

262 Bây giờ, thời đại hội thánh đầu tiên, nó là gì? Đảng Ni-cô-la có một giáo lý, đấy, đó là người cưỡi ngựa đầu tiên. Đúng vậy. Và rồi, điều đầu tiên chúng ta biết, giáo lý Ni-cô-la này, nó đã được chấp nhận và cho là đúng, đã được áp dụng. Và họ đã trao mào triều thiên cho con người này. Rồi, linh này, tức là anti-christ, nhập thể vào trong một con người. Hiểu không? Và chúng ta nhận ra,

sau này, hắn cũng là một con quỷ nhập thể; ma quỷ ra đi, rồi ma quái lại đến.

²⁶³ Và đúng như giáo hội đó là loại, giáo hội anti-christ đó, tiến triển; Nàng Dâu cũng đến với những thứ khác nhau: qua sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và cứ đi tới, đấy, thật giống như thế. Chỉ, khi họ nhận được sự phẫn hưng đầu tiên của họ, và Hội thánh đang nhận sự phục hưng cuối cùng. Ba năm đầu đầu tiên của họ...ba giai đoạn đầu mà họ đã trải qua thời đại đen tối; rồi thứ ba, ba giai đoạn khác, đến gọi Hội thánh đi ra; từ sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, trong Đức Chúa Trời nhập thể được bày tỏ ra giữa chúng ta. Ở đây hắn đến, như anti-christ, như tiên tri giả, rồi con thú, rồi trong thời đại đen tối. Và Hội thánh ra khỏi thời đại đen tối đó; sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, Lời nhập thể, như vậy đó. Và hắn đi xuống. Ừm-m. Anh em thấy điều đó không? Hắn đi xuống. Hội thánh đi lên. Thấy không? Thật là hết sức hoàn hảo. Ồ, thật là đẹp đẽ. Tôi thật thích điều đó.

²⁶⁴ Người cưỡi ngựa này là cùng một người, nhưng giai đoạn khác của chức vụ người ấy.

²⁶⁵ Giai đoạn đầu, một con ngựa bạch, đấy, hắn thật sự là một giáo sư, một giáo sư anti-christ. Hắn nghịch lại Lời của Đức Chúa Trời.

²⁶⁶ Và bây giờ làm sao anh em có thể là một anti-christ không? Bất cứ ai chối bỏ chính Lời đó cho rằng nó không đúng, và được dạy dỗ giống như vậy, là một anti-christ, bởi vì họ chối bỏ—bỏ—bỏ—bỏ—bỏ Lời. Và Ngài là Lời.

²⁶⁷ Bây giờ, giai đoạn đầu, con ngựa bạch, hắn chỉ là một giáo sư, nhưng linh anti-christ ở trong giáo lý của nó và phẩm chất của nó. Nó thật là ngây thơ. Không thể làm tổn hại ai, dường như vậy; cứ tiếp tục. Đó là cách Sa-tan đi vào. Ôi, hắn là một người rất khôn khéo.

²⁶⁸ Hắn nói với Ê-va, rằng, “Này, người biết người đang tìm kiếm sự khôn ngoan. Người không biết điều gì đúng và sai.” Tiếp, “Bây giờ, nếu mắt người được mở ra, thì chắc người sẽ biết được điều

gì.” Và nói, “Trái cây đó rất ngon. Thật là tuyệt. Nó—nó thật là bắt mắt. Người nên ăn nó đi bây giờ. Bởi người không biết điều gì đúng, hay không, phải không?”

“Không, tôi không biết. Nhưng Đức Chúa Trời bảo rằng không được làm điều đó.”

“Nhưng, ồ, này, ta biết, nhưng...”

“Đức Chúa Trời phán Ngài...chúng tôi sẽ chết.”

269 Hắc nói, “Chắc chắn Ngài sẽ không làm thế đâu.” Đấy, thật ngọt ngào hết sức. Hãy xem điều gì đã làm.

270 Hãy xem linh anti-christ này dấy lên trong vòng hội thánh đầu tiên, giáo lý Ni-cô-lai. Ni-cô, có nghĩa là “chinh phục” người thế tục, khiến họ trở nên một thánh nhân. Ôi, điều đó đúng như...“Ô, chúng ta muốn có sự thông công. Tại sao, anh chị em đang tản lạc ngoài đây; không ai biết ai. Tôi nghĩ tất cả chúng ta nên có một tổ chức và hoàn toàn khác biệt. Đấy, chúng ta đi, hãy đến với nhau. Chúng ta nên cất một nhà hội họp cho nó.” Và đó là vấn đề. Không có chuyện như Giáo hội Cơ-đốc của Giám Lý. Đó không phải là Hội thánh; đó chỉ là một nhà hội họp. Báp-tít, đó không phải là Hội thánh; nó là một nhà hội họp.

271 Chỉ có một Hội thánh, và đó là Thân thể máu nhiệm của Đức Chúa Jêsus Christ. Và anh chị em được sinh ra trong Đó, đúng thế, bởi sự định trước. Đúng vậy. “Tất cả những người Cha đã ban cho Ta sẽ đến. Chẳng ai có thể đến trừ khi Cha gọi người. Và tất cả những kẻ Ngài đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta.” Vì vậy, đó, chính là điều đó. Ngài chỉ...

272 Chiên Con đang ngồi đó, thực hiện—thực hiện chức vụ cầu thay, cho đến khi người cuối cùng bước vào. Chuông vang lên, và Ngài bước ra và nhận lấy quyền sở hữu của Ngài, đây, chỉ thế thôi; đem Hội thánh của Ngài về Nhà, những thần dân của Ngài. Và ném kẻ thù nghịch của Ngài vào trong Hồ Lửa, và tất cả những thần dân của nó đi vào nơi đó với nó, và chính là điều đó. Rồi chúng ta bước vào Ngăn năm bình an.

273 Cùng người cưỡi ngựa đó, bây giờ. Giai đoạn đầu tiên này, hắc ngây thơ. Và giai đoạn thứ hai, bây giờ, nếu anh chị em đi lên cao hơn một chút, hơn điều đó một chút nữa; giai đoạn thứ

hai này, Kinh Thánh nói hấn được “trao một mào triều thiên.” Và họ đội mào triều thiên cho một người, một siêu nhân. Đây, đội mào triều thiên cho người đó! Và, rồi, Kinh Thánh không gọi kẻ đó là một giáo hoàng. Kinh Thánh gọi hấn là một “tiên tri giả.” Tại sao? Đúng thế. Dĩ nhiên, hấn là một tiên tri giả, bởi linh anti-christ của hấn, mà đã dạy anti-christ nghịch lại Lời ban đầu. Bởi vì, nếu hấn dạy dỗ nghịch lại Lời ban đầu, thì đó là anti-christ. Là vậy. Và Lời là Đức Chúa Trời, đây, là Đấng Christ. Đúng vậy. Vậy thì, sau đó, chúng ta thấy rồi hấn được trao cho mào triều thiên. Và khi hấn được trao mào triều thiên, bây giờ, hấn rất là ngây thơ và cần được giúp đỡ. Hấn chỉ là kẻ nhỏ nhoi.

²⁷⁴ Nhưng rồi tại Giáo hội nghị Nicaea, hấn đã được làm điều đó, và Constantine trao cho hấn tất cả tài sản. Và rồi hấn đã làm gì? Rồi hấn, đây, Sa-tan, ban cho hấn ngôi và uy quyền của hấn. Kinh Thánh đã nói vậy, như chúng ta đi qua điều đó.

²⁷⁵ Bây giờ, điều tiếp theo chúng ta nhận thấy, rằng ma quỷ điều khiển tất cả quyền lực chính trị đã từng có và sẽ có. Chúng ta thấy điều đó trong Ma-thi-ơ 4:11. Và bây giờ chúng ta thấy, thế thì, Sa-tan đã có quyền lực chính trị rồi.

²⁷⁶ Nhưng hấn cố chiếm đoạt Giáo hội, vì thế hấn đi xuống để lừa dối nó. Hấn có một siêu nhân của mình, làm cho người đó đi vào tổ chức, và trao cho người đó một cái mào triều thiên “kẻ thay thế,” đây, một đấng christ. Christ này hành động thay cho Đức Chúa Trời. Đây, cái gã này là một kẻ đại diện, thay cho Đức Chúa Trời. Hiểu không? Giống như vậy, “thay thế Đức Chúa Trời,” những gì hấn được cho là, một kẻ đại diện cho Đấng Christ.

²⁷⁷ Bây giờ, bây giờ, khi hấn đã làm điều đó, thì hấn làm điều gì vậy? Hấn, Sa-tan, nắm lấy quyền lực chính trị của người ấy, điều mà hấn đã có rồi, và nắm quyền lực tôn giáo, mà hấn đã được ban cho mào triều thiên, và kết hợp chúng với nhau.

²⁷⁸ Và rồi hấn tạo cho mình một cái mào triều thiên khác thống lĩnh địa ngục. Và người ta mà đi qua, nếu họ trả đủ tiền, thì hấn sẽ cho họ đi. Hiểu không? Vậy bây giờ hấn là—hấn là kẻ đại diện trên Thiên đàng, thống lĩnh ngục luyện tội, như cách hấn muốn gọi nó. Không có chuyện như vậy trong Kinh Thánh, đây, nhưng hấn phải tạo nên điều gì đó. Kinh Thánh nói rằng hấn đã ra khỏi

vực sâu không đáy, và cũng sẽ trở lại cách đó. Và, trên đất, là một kẻ cai trị!

279 Bây giờ hắn đã được ban cho điều gì vậy? Trước hết, hắn có một cái cung, nhưng hắn không có một mũi tên nào. Nhưng bây giờ hắn cầm một thanh gươm vĩ đại trong tay. Hắn có thể làm điều gì đó lúc này. Rồi hắn nhảy xuống khỏi con ngựa bạch của mình; con ngựa bạch đi ra. Bây giờ hắn cưỡi con ngựa gì? Một con ngựa sắc đỏ, con ngựa đỏ như máu, máu. Hắn thật sự cưỡi con ngựa đó. Ồ, chắc chắn vậy. Bây giờ hắn được trao cho một quyền lực lớn và một thanh gươm lớn, để giết chết, thế thì hắn cưỡi trên con ngựa đỏ như máu của mình.

280 Chúng ta thấy, từ cái Ấn thứ Hai, mà được mở ra tối hôm qua, hắn cất sự hòa bình ra khỏi thế gian và giết chết lẫn nhau. Và tiểu sử những thánh tử đạo của hắn, của giáo hội Công giáo Rô-ma, cho thấy rằng họ đã giết chết sáu mươi tám triệu người Tin Lành, từ thời của Thánh Hippo của...sau thời Thánh Augustine ở Hippo, cho đến năm một ngàn năm trăm tám mươi. “Sáu mươi tám triệu.” *Cuộc Cải Chánh Vĩ Đại* của Schmucker, nếu anh chị em muốn đọc điều đó, *Cuộc Cải Chánh Vinh Quang*, thì đúng hơn, đấy. Bây giờ, sáu mươi tám triệu người bị giết đã được ghi trong tiểu sử các thánh tử đạo! Khi một người được gọi là thánh của họ có sự mặc khải rằng bất cứ ai không đồng ý với giáo hội Rô-ma sẽ phải bị chết như một kẻ dị giáo, điều đó cứ lẩn quẩn với họ. Chao ôi, hắn ta đã đi ra gây sự đổ máu! Hắn—hắn nhảy lên ngựa bạch..., hay là, con ngựa sắc đỏ của hắn, và hắn cưỡi đi. Ồ!

281 Bây giờ quyền lực vĩ đại của hắn đến. Hắn được làm nên như một kẻ đại diện của Thiên đàng, và được tôn thờ như thế là Đức Chúa Trời. Người cai trị của thế gian, nhờ sự hợp nhất giữa giáo hội và nhà nước với nhau, đã khiến cho hắn làm kẻ cai trị của thế gian; ban cho hắn mào triều thiên để cai trị. Hắn có thể cầu nguyện để những linh hồn ra khỏi ngục luyện tội. Hắn cũng có thể cầu thay-...Hắn đã giống như là Đức Chúa Trời, trên đất, thay cho Đức Chúa Trời. Cùng với, hắn có quyền lực lớn để giết bất cứ ai không đồng ý với mạng lệnh của hắn. Ai sẽ nói điều gì với hắn? Giáo hội không thể nói điều gì; hắn là kẻ cầm đầu của điều đó. Nhà nước không thể nói gì được; hắn là kẻ cầm đầu của nó.

Vì vậy, người ta đã chết hàng triệu. Tất cả những giáo hội nhỏ, thừa anh em, đã bị khám xét, và bị giết chết và ám sát, và bị sự tử ăn thịt, và đủ mọi thứ khác. Hiểu không? “Con rồng,” Rô-ma, “cho hấn cái ngai và thẩm quyền của nó.” Kinh Thánh đã nói vậy. Hiểu không? Vì vậy hấn cưỡi con ngựa đỏ, hình bóng của hấn giẫm qua huyết nhân loại, cho đến chừng nó trở nên con ngựa sắc đỏ.

²⁸² Bây giờ Giảng thấy hấn ta ở trên một con ngựa ô. Hấn đã thay đổi, điều gì khác.

²⁸³ Bây giờ tôi phải—phải nói điều này đúng như cách mà nó đã đến với tôi. Và rồi và nếu nó đến với tôi mà không so sánh với phần còn lại của Kinh Thánh, thì Đức Chúa Trời không bao giờ ban cho điều đó. Đây, lời Kinh Thánh phải, từng lời, nó thật sự là một vấn đề vĩ đại to—to lớn như thế. Kinh Thánh phải hiệp nhất với Kinh Thánh. Và bất cứ điều gì mâu thuẫn với Kinh Thánh... Nếu Thiên sứ đó của Chúa đã nói với tôi điều gì không đúng với Kinh Thánh, tôi sẽ không tin Ngài. Hiểu không?

²⁸⁴ Tôi đã nói, ở Chicago ngày nọ, khi hàng trăm mục sư truyền đạo ở...Có người nào đã có mặt ở buổi nhóm đó không? Chắc chắn. Buổi nhóm đó ở Chicago, tôi đã nói, “Bây giờ, tất cả anh em nói về anh em có...Anh em nghĩ anh em đang vắn vẹo tôi ở đây, về điều gì đó.” Gần như là trong căn phòng này bây giờ. Tôi nói, “Điều gì vậy? Anh em có điều đó chống nghịch tôi.” Tôi nói, “Đức Thánh Linh đã tỏ cho tôi thấy, cách đây ba đêm, nơi mỗi người trong anh em sẽ ở. Và chúng ta sẽ không ở trong điều đó... Hãy hỏi Carl ở đây nếu điều đó không đúng.”

²⁸⁵ Và có Hank và tất cả họ ở đó, “Đúng thế.” Tất cả anh em đã có mặt ở đó để nghe.

²⁸⁶ Tôi nói, “Bây giờ anh em có điều gì chống lại tôi, về sự Giảng dạy của tôi. Đó là vấn đề. Bây giờ tôi muốn mỗi một anh em đến đây, và lấy Kinh Thánh của mình và đứng bên tôi, và bác bỏ Nó.” Ấy là nhóm người yên lặng nhất mà anh chị em từng nghe. Tôi hỏi, “Việc gì với anh chị em vậy?” Tôi nói, “Thế thì, nếu anh chị em biết mình không thể chống nghịch lại Lời, thì hãy nghe theo tôi. Anh em những Tiến sĩ Thần đạo và mọi thứ, và nói cách mà, tự giới thiệu mình như là ‘Tiến sĩ,’ ‘Tiến sĩ,’ ‘Tiến sĩ.’ Và tôi là

một...” (Ồ, Anh Wood và tôi nói “người mới nhập cư,” hay, “người mới vào nghề.”) “Tôi không được học hành đến nơi chốn, chưa hề qua thần học viện hay trường học nào. Nhưng anh chị em cứ lấy Kinh Thánh của mình và đến đây và đứng bên cạnh tôi, bác bỏ về vấn đề dòng dõi con rắn, phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, hay bất cứ điều gì trong những điều đó mà tôi đã dạy.” Không ai nói lấy một lời. Tất cả anh chị em biết điều đó. Đó là một nhóm người im lặng nhất anh chị em từng thấy.

²⁸⁷ Đấy, họ cứ huênh hoang như thể tôi không biết gì hết. Vậy, bây giờ nó đây này. Tôi không tin phải bàn tán ồn ào lên với người ta, nhưng khi nó đến một chỗ mà người ta cố lôi kéo anh chị em vào đó. Và tôi chắc hẳn không đi, trừ khi Đức Thánh Linh bảo tôi, phán, “Hãy đi đến đó. Ta sẽ đứng bên người.”

²⁸⁸ Tôi đã nói với họ, ba hay bốn ngày trước đó. Tất cả anh em ở đó và đã nghe Ông Carlson và họ, và—và Tommy Hicks. Và tất cả những người ngồi ở đó. Và tôi đã đi, ba ngày trước đó, và tôi nói, “Anh em sẽ phải hủy bỏ chỗ đó thôi.”

²⁸⁹ Đó là một đêm bão tố. Tôi đang có một buổi nhóm. Ngài phán, “Hãy đi, đứng bên cửa sổ đó, tại cái cửa nhỏ thứ ba kia.” Và tôi đã đi đến và đứng ngay tại đó. Tôi nhìn ra ngoài như thế.

²⁹⁰ Ngài phán, “Người ta đã gài bẫy người. Họ sẽ mời người giảng tại Hội đồng Mục sư vùng Greater Chicago.” Phán, “Họ gài bẫy người, về sự giảng dạy của người cho Lời Ta.”

²⁹¹ Ngài phán, “Bây giờ, họ sẽ hủy bỏ chỗ ấy ở nơi đó. Họ sẽ không đến đó. Và họ sẽ đi đến một nơi, mà có màu nâu.” Phán, “Hãy nhìn xem nó ở đây.” Tôi dừng lại, và tôi thấy chính mình ở trong một góc; nhìn lại đằng kia và thấy. Tôi thấy tất cả bọn họ ở đó. Tôi nhìn tất cả họ các vị mục sư truyền đạo đang ngồi ở đó, cách mà họ đã có. Tôi nhìn bao quát hết thấy họ. Và Ngài phán...

²⁹² “Ồ,” tôi nghĩ, “tốt hơn con sẽ không đi đến đó, Chúa ơi, nếu họ sẽ làm như vậy. Con không muốn làm tổn thương tình cảm của họ hay làm gì sai trật.”

Ngài phán, “Hãy đi. Ta sẽ giúp đỡ người.” Ngài đã phán vậy. Đúng thế.

293 Bây giờ, tất cả anh chị em, có những người làm chứng ở ngay đây, đã ngồi ngay tại đó và biết điều đó có thật. Đúng vậy. Ồ, anh chị em cũng đã có những cuốn băng ghi âm ở đây. Nhưng, thế đấy, anh em thấy đó.

294 Bây giờ, bây giờ ở đây là sự mâu nhiệm của ấn này. Và bây giờ, Nó, khi Nó được bày tỏ ra cho tôi vào sáng sớm hôm nay, trước khi trời sáng. Thì tôi đi vội đến với Kinh Thánh và bắt đầu xem, nghiên cứu nó. Nó đấy. Ba trong chúng, cũng đã, đã được bày tỏ một cách siêu nhiên tuyệt đối. Đúng. Bây giờ đây là sự mâu nhiệm về con ngựa ô, theo những gì đã được tỏ ra cho tôi.

295 Hẳn đã bắt đầu cưỡi ngựa trong thời gian của những thời đại đen tối. Đó chính là điều mà con ngựa ô tượng trưng cho, những thời đại đen tối, vì đó là lúc nửa đêm đối với những tín hữu chân thật còn ở lại. Hãy xem xét bây giờ trong thời đại hội thánh ấy, thời đại hội thánh trung cổ đó, thời đại hội thánh đen tối. Xem cách Ngài phán, “Người chỉ có một chút sức mạnh.” Đây chính là lúc nửa đêm đối với họ, cho tín hữu chân thật. Bây giờ hãy xem. Thực tế mọi hy vọng đều đã đi khỏi Hội thánh thật, vì người này đã kiểm soát cả giáo hội lẫn nhà nước. Họ sẽ làm gì? Đấy, đạo Công giáo đã nắm quyền cai trị, trên cả giáo hội lẫn nhà nước. Và tất cả những ai, không đồng ý với đạo Công giáo, đều bị giết. Đó là lý do hẳn cưỡi trên con ngựa đen tối. Và hãy xem điều gì đen tối hẳn đã làm, đấy, rồi anh chị em có thể hiểu. Và anh chị em thật sự... Nếu anh chị em biết lịch sử của mình, hãy xem xét nó, rồi anh chị em sẽ... Ồ, anh chị em sẽ thậm chí không phải biết điều đó, để—để biết điều này. Bây giờ hãy xem. Mọi hy vọng đều đã hết. Đó chính là con ngựa đen của hẳn.

Bây giờ, hẳn cưỡi trên con ngựa bạch của hẳn, sự khôn khéo.

296 Rồi hẳn được ban cho quyền lực; hẳn cất đi sự hòa bình, giết chết hàng triệu người. Đó là điều hẳn làm khi hẳn cưỡi ngựa đi qua. Và hẳn vẫn còn làm điều đó. Hiểu không?

297 Bây giờ, hẳn đang ngồi trên con ngựa ô lúc này, bước đến. Thời đại đen tối, đó là lúc ấy. Khoảng thời gian sau khi giáo hội được thành lập, và bắt đầu có quyền lực, họ bùng bít mọi thứ khác. Và đã trải qua, khoảng, hàng trăm và hàng trăm và hàng trăm năm, là điều mà mọi độc giả đều biết như những thời

đại đen tối. Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn, những thời đại đen tối. Đó là con ngựa ô của các bạn, đại diện cho thời đại đen tối đó. Bây giờ, mọi hy vọng đều tiêu tan; không còn chút hy vọng nào cả. Mọi thứ trông tối tăm, đối với những tín hữu thấp hèn. Vậy thì, đó là lý do tại sao nó được gọi là, được tượng trưng, bởi con ngựa ô.

²⁹⁸ “Hắn cầm cán cân, hay cái cân của hắn, trong tay hắn,” anh em thấy. Có tiếng kêu rằng, “Một đấu lúa mì bán một xu, và ba đấu mạch nha bán một xu.” Đấy, thực sự, đó là, lúa mì và lúa mạch là loại thức ăn tự nhiên căn bản để nuôi sống con người. Đó là thứ dùng để làm bánh mì và những loại thức ăn khác. Nhưng, anh chị em thấy đó, hắn đang ra giá cho điều này. Điều đó có nghĩa, rằng, hắn đang ra giá với những thần dân của mình vì sự hy vọng sống mà hắn đang gửi đến cho họ, bởi việc làm...Hắn đã bắt đầu trong chính thời đại đó, về việc bắt người ta trả tiền để được cầu nguyện, trả giá để được cầu nguyện. Họ vẫn còn làm điều ấy; những buổi cầu nguyện đặc biệt.

²⁹⁹ Bởi vì, hắn đang làm điều gì? Chiếm đoạt sự thịnh vượng của thế giới. Cái cân, sự cân đo, “Một đấu lúa mì để đổi lấy một xu; ba đấu lúa mạch đổi lấy một xu.” Người cưỡi ngựa ô, đấy, hắn đang làm...bóc lột tiền bạc của thần dân mình. Trong khi, Kinh Thánh tiên báo rằng hắn nắm giữ, về, của cải thế gian. Như chúng ta đã nói tối hôm qua về nước Nga, và tất cả điều đó, họ lấy hết tiền và cứ bóc lột dân chúng tất cả vì những gì họ có, mọi thứ. Vậy thì, thế đấy.

³⁰⁰ Bây giờ để ý. Anh chị em có biết đồng tiền cổ mang vào đó, trong giáo hội, được lấy từ đâu không? Thu những đồng tiền đó; để xây dựng tổ chức, một cái gì đó to lớn, triệu đô-la ở đây. Và—và anh chị em biết nguyên nhân của vấn đề là gì không?

³⁰¹ Cảm ơn Ngài, lạy Chúa.Ồ, chao ôi! Tôi thật vui mừng. Vâng, thưa quý vị. Đúng. Chính là ân điển của Ngài. Chỉ thế thôi. Được rồi. Được rồi.

³⁰² Chính là thời điểm nửa đêm. Anh chị em hiểu điều đó bây giờ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và ở đây hắn đang ra giá cho vật chất nuôi sống, đó là lúa mạch và những nguyên liệu, tự nhiên của hắn; không phải vấn đề thuộc linh, bây giờ. Nó là lúa

mạch, đấy, vì vậy, và bánh lúa mạch và bánh mì. Hẳn đang ra giá cho loại nguyên liệu nuôi sống mà hẳn đang cho thần dân của mình. Ra giá cho sự cầu nguyện bằng các linh mục, cầu nguyện cho người ta ra khỏi ngục luyện tội. Ra giá! Bây giờ tôi đang rút ra điều này ngay trong lịch sử. Ra giá cho, tôi nghĩ, đó chính là buổi cầu nguyện đặc biệt, tôi nghĩ, điều mà...mọi người ở đây đều biết là gì...Buổi cầu nguyện đặc biệt, tôi nghĩ rằng đó chính là điều gì đó mà anh chị em phải làm, anh chị em biết, của lễ ăn năn nào đó. Người nào đó phải trả giá cho điều đó. Đem sự thịnh vượng thể gian đến cho hẳn, vào chính hẳn, vào trong chính giáo hội của hẳn. Và hẳn vẫn đang cười ngửa. Ồ, chắc chắn như vậy. Vâng, thưa quý vị. Vẫn đang cười ngửa!

³⁰³ Lưu ý. Đây là phần tốt bây giờ. Hãy để ý.

...thấy rằng *ngươi chớ động đến* rượu và dầu này.

³⁰⁴ “Chỉ có một chút của Nó còn để lại, nhưng ngươi chớ động đến thứ Đó!”

³⁰⁵ Bây giờ, dầu là...tượng trưng cho Thánh Linh, Đức Thánh Linh. Tôi sẽ đưa ra cho anh chị em một vài câu nếu anh chị em muốn. Có hai câu Kinh Thánh. Trong Lê-vi ký, 8:12, chỗ A-rôn, trước khi ông đi vào, phải được xức dầu, anh chị em biết. Và trong Xa-cha-ri 4:12, về dầu chảy ra, đổ ra từ những ống dẫn, và nói rằng, “Đây là Thánh Linh của Ta, Dầu.” Chỗ khác, nếu anh chị em muốn xem Ma-thi-ơ, 14...25, đó là người nữ đồng trinh đại dột, hay 25:3, người nữ đồng trinh đại dột không có Dầu, không có Thánh Linh. Và Ma-thi-ơ 25:4, người nữ đồng trinh khôn ngoan có Dầu trong đèn mình, đầy dẫy Thánh Linh. Thánh Linh! Dầu làm hình bóng Thánh Linh. Ôi, vinh hiển thay! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Được rồi. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”] Được rồi. Vậy thì, dầu tiêu biểu cho Thánh Linh.

³⁰⁶ Và rượu tượng trưng cho sự phấn khích trong việc được mặc khải. Ồ, tôi—tôi như muốn chạy khắp nơi. Không lạ gì tôi không còn nhận thức về người hàng xóm nữa, khi Chúa bày tỏ cho tôi điều đó, đấy, “sự phấn khích về việc được khải thị.” Hiểu không?

307 Dầu và rượu, trong Kinh Thánh, luôn luôn, được kết hợp với nhau. Tôi lấy quyển phụ dẫn ra xem. Có một sợi dây ràng buộc giữa chúng, mà giống—giống như *thế*, chỗ mà rượu và dầu đi chung với nhau, mọi lúc. Hiểu không?

308 Khi Lê thật về một Lời được hứa của Đức Chúa Trời thật sự được bày tỏ cho các thánh đồ của Ngài mà được đổ đầy Dầu, tất cả họ đều được phấn khích. Rượu là sự phấn khích. Vinh thay! Tôi cảm thấy Nó ngay bây giờ. Được phấn khích với niềm vui, la lớn! Hiểu không? Và, khi Nó tác động, Nó đem lại cùng một hiệu quả trên những người mà—mà rượu điều khiển trên con người xác thịt. Bởi vì, khi sự mặc khải được ban cho, về Lê thật của Đức Chúa Trời, và người tín hữu chân thật được đổ đầy bởi Dầu, và sự mặc khải được tỏ ra, sự phấn khích trở nên vô cùng mạnh mẽ đến nỗi Ngài khiến cho họ xử sự một cách không bình thường. Đúng. Vinh hiển thay! [Hội chúng vui mừng—Bt.] Đấy, đó là vấn đề với họ bây giờ. Điều đó đúng, khiến cho họ cư xử một cách lạ thường.

309 Bây giờ, nếu anh chị em muốn trưng dẫn Kinh Thánh cho điều này, cứ đọc Công vụ 2. Họ ở đâu? Họ đã có lời hứa mà đã được ban cho họ. Khi tất cả lời hứa của Đức Thánh Linh được tuôn đổ trên họ. Và là...Nó được xác chứng theo Kinh Thánh. Bây giờ, anh em thấy, sự...

310 Điều gì xảy ra nếu họ đã nói...“Này, hãy đợi, Ngài đã bảo chúng ta ở đây chờ đợi chức vụ của chúng ta.” Và sau tám ngày, họ nói, “Ồ, hỡi những chàng trai, tôi bảo cho các anh,” Mác nói với Ma-thi-ơ, “tôi—tôi tin rằng chúng ta đã có Điều đó rồi, thưa các bạn. Anh không nghĩ như vậy chăng? Đấy, chúng ta đã có Nó rồi. Trong khi chúng ta đang chờ đợi mục vụ của mình bây giờ, chúng ta nên cứ đi ra, giảng dạy. Ngài bảo chúng ta lên đây và chờ đợi, và đây là ngày thứ tám chúng ta đã ở đây.”

“Ồ, chúng ta hãy chờ đợi một điều khác.”

311 Ngày thứ chín đến. Lúc đó Mác đến gần, hay—hay—hay có thể một người nào đó trong bọn họ, Giăng, đã nói, “Tôi—tôi—tôi nghĩ chúng ta không nên chờ đợi gì nữa. Tôi tin rằng chúng ta đã có Nó rồi. Phải không?”

312 Rồi tôi có thể thấy Si-môn, bởi vì ông có các chìa khoá, anh chị em biết. “Nào hãy đợi một tí, các bạn à! Kinh Thánh đã nói về điều gì đó về điều này. Ngài không hề bảo chúng ta phải chờ đợi bao nhiêu ngày. Ngài phán, ‘Các ngươi cứ ở đó cho đến khi! Các ngươi cứ ở đó cho đến khi lời tiên tri của Giô-ên được ứng nghiệm, cho đến khi lời tiên tri của Ê-sai được xác chứng.’”

313 “Vì Ta sẽ dùng môi lạ và lưỡi khác mà phán cùng dân này. Và đây chính là thức uống.” Đây là rượu mà được đổ ra. Rượu là gì, trong Kinh Thánh? Thức uống. “Đây là thức uống đến từ sự Hiện diện của Chúa.” Hiểu không? Nó thì—nó thì phải đúng theo Kinh Thánh vậy. Hiểu không?

314 Vậy, anh chị em thấy, rượu tượng trưng cho sự phấn khích của sự mặc khải. Và khi Đức Thánh Linh giáng xuống, và họ thấy Lửa của Đức Chúa Trời đậu trên họ, ôi chao, bắt đầu kích thích họ. Và điều đầu tiên anh chị em biết, họ quá phấn khích đến nỗi người ta thật sự tưởng rằng họ say rượu, nhưng họ được phấn khích bởi sự mặc khải. Bởi Đức Chúa Trời... Đây này! Sự mặc khải được xác chứng của Đức Chúa Trời, được tỏ ra một cách rõ ràng cho họ, họ thật vui mừng về Nó. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Ở đây nó được tỏ ra cho họ, và được xác chứng cho họ. A-men! Ở đây một người đứng lên đó, nói rằng, “Đây chính là điều Đó! Đây là Nó!” Và Nó đấy, đang được xác chứng bởi cùng dấu hiệu mà chúng ta có ngày nay. Đó là—đó là sự phấn khích bởi sự mặc khải. Hiểu không? Và, bây giờ, họ thật sự đã có Nó lúc ấy.

315 Đó là lý do tại sao Phi-e-rơ có thể bước ra ở đó, và nói, “Ồ, hỡi người Giu-đa, và các ngươi ở tại thành Giê-ru-sa-lem, hãy lắng tai nghe ta. Tất cả các ngươi những Tiến sĩ Thần đạo, hãy lắng tai nghe lời ta sẽ nói cùng các ngươi, đấy.”

316 Ôi, thật là tuyệt vời! Được khải thị! Được khải thị! Họ trở nên quá phấn khích khi họ thấy Lê thật được xác chứng. Điều đó luôn luôn như thế. Nó luôn luôn xảy ra như vậy.

317 Khi tôi thấy rằng Đức Chúa Trời đã hứa làm điều nào đó trong thời đại này, bởi vì Ngài đã hứa mở ra những cái Ấn này trong ngày sau rốt này! Và anh chị em không biết được sự vui mừng, sự vinh quang, khi tôi thấy Ngài bày tỏ điều này, đứng đó và nhìn sự việc xảy ra! Và biết rằng tôi sẽ nhận bất cứ người

nào, để trao nhiệm vụ: Ngài không hề nói một điều gì với chúng ta ngoài những gì đã xảy cách đó. Và rồi thấy niềm vui trong lòng mình, khi tôi thấy lời hứa của Ngài dành cho những ngày sau rốt này, như Ngài đã hứa thực hiện nó. Và tại đây tôi thấy nó được xác chứng và được ứng nghiệm hoàn toàn. Tôi chỉ...Anh chị em nghe tôi nói, “Tôi cảm thấy thật sùng đạo.” Đó là vấn đề đấy. Sự phấn khích thật là quá nặng, tôi—tôi—tôi thật—thật sự gần như sẵn sàng đi phê bình gay gắt, anh chị em biết. Sự phấn khích, từ sự khải thị! Đúng thế.

³¹⁸ Người ta trở nên quá phấn khích, trên sự—sự khải thị, đến nỗi họ xác chứng, đúng lắm, lời hứa. Bây giờ, ồ, chao ôi! Ở đó niềm vui tuôn tràn bởi sự phấn khích, đến nỗi người ta nói, “Họ say rượu mới đấy,” khi Ngài bày tỏ lời hứa của Ngài cho họ. Và không chỉ Ngài đã bày tỏ nó thôi, nhưng Ngài còn chứng minh nó.

³¹⁹ Đó là điều mà tôi luôn luôn nói. Một người có thể nói bất cứ điều gì, vâng, người ấy có thể có khiếu nói bất cứ điều gì; ngoại trừ khi Đức Chúa Trời đến gần và xác chứng điều đó!

³²⁰ Bây giờ, Kinh Thánh chép, “Nếu kẻ nào trong vòng các người, mà công bố là thiêng liêng hay là một tiên tri, nếu người ấy nói những điều này và nó không ứng nghiệm, thì đừng để ý đến người ấy. Đừng sợ kẻ đó, chút nào. Đừng sợ con người ấy. Nhưng nếu người đó nói và nó được ứng nghiệm; thì đó chính là Ta, các người thấy. Ta, Ta đang ở trong con người đó. Điều đó chứng minh tại sao ấy là Ta.”

³²¹ Và, rồi, người đàn bà Sa-ma-ri nhỏ bé kia. Khi Kinh Thánh nói rằng Đấng Mê-si này sẽ làm những việc này, và ở đây Ngài đã đứng và làm thật chính xác điều mà Kinh Thánh đã nói. Bà nói rằng, “Đó chính là Ngài. Hãy đến, xem một Người! Há chẳng phải đó là điều mà Kinh Thánh đã nói sẽ xảy ra sao?” Đấy, bà được phấn khích bởi sự khải thị. Phải vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bà trở nên phấn khích bởi sự khải thị, khi nó được xác chứng. Hiểu không? Đúng thế. Bà biết rằng đó là...

³²² “Chúng ta biết rằng Đấng Mê-si đang đến, Đấng được gọi là Đấng Christ. Và khi Ngài đến, Ngài sẽ làm những điều này.” Bà đã thấy điều đó.

Và Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

323 Rồi sự phấn khích bắt đầu. Và bà chạy đi, la lớn, và chạy khắp thành phố. Bà bỏ lại cái vò nước cũ kỹ của mình, và chạy xuống dưới đó, và nói với những người đàn ông, “Hãy đến, xem!”

324 Bây giờ, nếu anh chị em chỉ biết những truyền thống phương Đông, thì có điều gì đó sai trật khi bà làm điều đó. Vâng, thưa quý vị. Một người phụ nữ thuộc loại đó, chẳng có ai sẽ lắng nghe bà. Không, thưa quý vị. Hãy xem, bà có tai tiếng, nên khi bà... Nếu bà đi xuống phố như thế, và hành động như vậy, những người đàn ông trên đường phố chẳng để ý đến bà.

325 Nhưng, thưa anh em, bà có Lời của Sự sống ở đó! Bà bị phấn khích. Anh em có thể... Thật giống như cố gắng đưa một ngôi nhà, ra khỏi lửa, trong ngày lộng gió. Ô, như có cái gì đó quạt nó lên! Bà đã—đã sẵn sàng. Vâng. Họ không thể dập tắt điều Đó được. Đó là Lửa của Đức Chúa Trời đang bùng cháy. Vâng, thưa quý vị. Bà nói, “Nếu quý vị không tin như vậy, quý vị cứ đến đàng kia nơi buổi nhóm đang diễn ra. Tôi sẽ chỉ cho quý vị thấy.” Vâng. Chính là điều đó. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị.

326 Và vì thế người ta đã đi ra nơi ấy. Và Ngài không làm lại điều đó một lần nào nữa. Nhưng họ biết có điều gì đó đã xảy ra cho người đàn bà đó. Bà đã thay đổi, cho nên họ đã tin Ngài. Vâng, thưa quý vị. Họ tin nơi Ngài.

327 Bởi vì, “Đức tin đến bởi sự người ta nghe, nghe lời hứa của Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời, và thấy Nó được làm cho ứng nghiệm.” Bởi vì, Nó là hạt giống. Và khi Nó được gieo ra, Nó sẽ nhận lấy Sự sống. Nó sẽ sản sinh ra những điều Nó đang nói về. Nếu không, thì nó không phải là Hạt giống của Đức Chúa Trời. Hoặc, người gieo không biết cách gieo Nó; Người gieo không được sai phách bởi Đức Chúa Trời, để gieo Hạt giống. Anh ta có thể đang gieo Chúng trên mỏm đá hay cái gì đó. Hiểu không? Vì vậy anh em—vì vậy anh em thấy, người gieo giống gieo Hạt giống, Đức Chúa Trời quan tâm đến Nó, Nó rơi vào đúng chỗ, anh em thấy. Ô, chao ôi!

328 Rồi Nó nói gì với người cưỡi con ngựa ô này? “Người chớ động đến rượu của Ta và Dầu của Ta! Người chớ động đến Nó,

rượu và Dầu của Ta! Ta chỉ còn một chút ít của Nó ở dưới đó, nhưng vẫn còn một ít ở đó. Đúng thế. Bây giờ người có thể cứ đi qua và đo lường hết thấy loại vật chất nuôi sống đó mà người đang cho đi; điều đó tùy thuộc người. Người sẽ trả tiền cho nó ở dưới kia. Nhưng khi người đi ngang qua rượu và Dầu đó, người không được động đến Nó!”Ồ, chao ôi! Nếu anh chị em có thể, nếu anh chị em...

³²⁹ Nói cách khác, như thế này, “Nếu người bắt một số trong Bầy chiên bé nhỏ của Ta, mà được đầy dẫy rượu và Dầu Ta, đầy, rượu và Dầu của Lời trong sạch, đầy, và người sẽ giết chết chúng. Bởi vì, người, người đang làm điều đó. Đó là điều người đang làm. Người chớ buộc họ phải nói lời nào ‘Chào Ma-ri,’ hay làm điều gì như thế, hay theo một số trong các tín điều của người. Người chớ tra tay vào họ. Họ biết họ sẽ đi đâu, vì họ được xúc bằng Dầu của Ta. Và bởi việc được xúc bằng Dầu của Ta, họ có rượu vui mừng, bởi vì họ biết Lời được hứa của Ta, ‘Ta sẽ làm họ sống lại lần nữa.’ Chớ làm hại bầy Đó! Chớ cố gắng quấy rối họ. Bởi vì, cứ tránh xa khỏi Nó. Không.” Tất cả...

³³⁰ Ngài xác chứng Lời Ngài và làm Nó ứng nghiệm. Họ đã biết. Họ biết họ sẽ sống lại. Ô, tôi thích điều đó làm sao! Ô chà! Họ sẽ sống lại. Ở đây ngựa ô đến, đang cưỡi qua bây giờ, những thời đại đen tối.

³³¹ Ở đó con ngựa bạch đi ra; chúng ta thấy những gì hấn đã làm, thật hoàn hảo. Rồi con ngựa sắc đỏ đến; chúng ta thấy thật chính xác điều gì hấn đã làm. Bây giờ ở đây đến con ngựa ô. Anh chị em thấy, cùng một người cưỡi ngựa trong mọi thời đại, những gì hấn đang làm, trải qua suốt những thời đại.

³³² Bây giờ chúng ta thấy, hấn đã cân và ra giá cho nó, cách chính xác: lúa mì, sự sống xác thịt, tự nhiên. Đó là những gì mà người ta đang sống dựa vào.

³³³ Nhưng, sự tượng trưng; Thánh Linh, Dầu; và rượu vui mừng. “Đó là Đời sống thuộc linh, chớ động đến điều Đó. Hãy để mặc Nó!” Nói cách khác, “Hỡi Rô-ma, người chớ động đến Nó! Nó là của Ta! Điều đó thuộc về Ta!”

334 Bây giờ tôi có một điều nữa ở đây tôi muốn anh chị em biết. Để ý, không phải một trong bốn con Thú mà nói rằng, “Còn Dầu và rượu chớ động đến.” Anh chị em để ý điều đó không? Bốn con Thú đã nói chuyện, nhưng...Hãy xem, xin để tôi đọc ra ở đây, chỉ một chút xíu, đấy, bây giờ.

...một đấu lúa mì, một xu, cho một—cho một...lúa mì giá một xu, và ba đấu lúa mạch giá một xu; và thấy rằng các người chớ động đến rượu và...dầu.

335 Bây giờ lắng nghe ở đây.

Và tôi—và tôi lại nghe ở giữa bốn con thú như có tiếng nói...

336 Nó là gì? Chiên Con! A-men! Không phải là bốn con Thú. Chiên Con đã nói điều đó. Tại sao? Ngài sẽ nắm giữ dân của Chính Ngài. Điều đó thuộc về Ngài. Ngài đã cứu chuộc nó. Hiểu không? A-men! “Người chớ động đến Dầu đó!” Không, thưa quý vị. Không phải bốn con Thú, nhưng Chiên Con là Đấng đã nói điều đó. Và, ồ, chao ôi! Chiên Con! Không phải...Bốn con Thú đã không thông báo điều này. Chính là, Chiên Con đã nói.

337 Trong khi bốn con Thú nói, “Hãy đến xem,” và họ đã đến, và họ đã thấy điều đó như thế.

338 Và Ngài phán, “Một đấu lúa mì bán một xu, và đấu...và rất nhiều như thế này, và rất nhiều lúa mạch.” Nhưng rồi Chiên Con kêu lên, ngay giữa họ, nói rằng, “Nhưng còn rượu và Dầu chớ động đến!” Ừ-m. Đúng thế. Ồ, chao ôi! Hãy lắng nghe điều đó, “Người chớ động đến Nó, hỡi con, nếu không sẽ có ngày người phải trả giá.” Ồ, chao ôi!

Chín giờ ba mươi.

339 Ồ, theo sự hiểu biết của tôi, và điều tốt nhất mà tôi biết, và tôi tin với cả tấm lòng, đó là ý nghĩa thật sự của ba cái Ấn ấy. Tôi muốn cảm ơn Đức Chúa Trời về điều đó. Và tôi sẽ nói điều này, rằng, nó là sự khải thị mà Ngài ban cho tôi. Ngài đã ban điều đó cho tôi, sự khải thị về Nó. Và tôi thật sự tin rằng chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt.

340 Tối mai chúng ta sẽ đề cập đến người cưỡi ngựa xanh xao đó. Và bây giờ tôi không biết. Tôi không biết. Đức Chúa Trời biết điều đó là thật. Tôi không biết một điều gì về nó. Không.

341 Tôi nhìn bài giảng cũ của tôi cách đây nhiều năm. Tôi đã thấy Anh Graham Snelling cách đây một lát; anh ấy có lẽ đã đi ra ngoài. Nhưng, tôi nhớ khi tôi đang giảng ở đây, trước đây. Tôi tìm kiếm để hiểu những gì tôi đã nói cách đây nhiều năm. Một ngày tôi đã giảng qua Sách Khải huyền, tôi đã đề cập đến bốn người cưỡi ngựa cùng một lúc.

342 Tôi đã nói, “Con ngựa trắng, đó là giáo hội đầu tiên, không nghi ngờ gì.” Tôi đã đọc điều đó từ sách của Cơ-đốc Phục lâm. Và tôi đã đọc điều gì đó ở đó. Tôi nói, “Đó là giáo hội đầu tiên đã đi ra, chinh phục.” Và tiếp theo là con ngựa ô, tôi nói...Tôi quên mất điều mà tôi đã nói về con ngựa ô đó bây giờ. Tôi đã nói...

343 Hay là, “Con ngựa sắc đỏ,” thì đúng hơn, tôi nói, “con ngựa đó có nghĩa là—là sự khó khăn ở trên đường đi, và nó có nghĩa là sẽ có nhiều chiến tranh diễn ra, hay điều gì đó tương tự như thế.” Tôi nói, “Có lẽ sẽ có nhiều chiến tranh.” Tôi nói, “Đó là những gì sẽ xảy ra.” Và rồi tôi nói, “Con—con ngựa xanh xao-...”

344 Hay là, “Con—con ngựa ô,” tôi đã nói, “mà—mà có nghĩa rằng—rằng có thể sẽ có thời kỳ tối tăm xảy ra trên đất, khi tất cả những ngôi sao sẽ—sẽ không còn chiếu sáng; mặt trời sẽ lặn, và mặt trăng sẽ không cho ánh sáng của nó nữa.” Tôi nói, “Điều đó có thể là như vậy.”

345 Tôi nói, “Con ngựa xanh xao, nó có nghĩa là có nhiều bệnh tật sẽ đến.” Bây giờ, tôi không biết ý nghĩa của nó là gì. Nhưng, đó là, đó là sự thông giải của tôi về nó vậy, bởi vì tôi chỉ đón nhận nó theo cách tốt nhất của tôi, khi đứng đây nơi bục giảng này.

346 Nhưng, ồ, hầu như tôi đã nói điều gì đó! Được rồi. Ừm! Ồ! Anh em sẽ—anh em sẽ thấy. Cứ theo dõi, đấy.

347 Bây giờ, ồ, chúng ta há chẳng vui mừng vì thì giờ này mà chúng ta đang sống sao! [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Khi chúng ta thấy tất cả điều này đang lộ ra, tôi nghĩ:

Các nước sẽ sụp đổ, Y-sơ-ra-ên sẽ thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà các đấng tiên tri đã báo
 trước;
 Số ngày của dân Ngoại đã được đếm, với những
 nỗi sợ hãi bao trùm;
 “Hãy trở về, Ô hỡi dân tan lạc, với quê hương
 của chính người.”

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đây đẩy Thánh Linh, khêu đèn lên và làm
 cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc đã gần kề! (Ồ,
 chao ôi!)

Những tiên tri giả đang nói dối, họ chối bỏ Lễ
 thật của Đức Chúa Trời,
 Rằng Chúa Jêsus Đấng Christ là Đức Chúa Trời
 của chúng ta;

Anh chị em tin Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-
 men.”—Bt.]

Nhưng chúng ta sẽ bước theo dấu chân những
 sứ đồ.

Vì ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đây đẩy Thánh Linh, khêu đèn lên và làm
 cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc đã gần kề!

³⁴⁸ Điều đó chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]
 Tôi yêu thích điều đó. Sự cứu chuộc đã gần.

Và sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối,
 Con đường đi đến miền Vinh hiển anh em sẽ
 tìm thấy;
 Trong con đường nước, là Ánh sáng hôm nay;
 Được chôn trong Danh quý báu của Chúa Jêsus.

Người già và kẻ trẻ, hãy ăn năn tội lỗi mình,
 Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
 Ánh Sáng lúc chiều tối đã đến,
 Ấy là sự thật rằng Đức Chúa Trời và Đấng Christ
 là Một.

Ngài là Lời! Ồ, chào ôi! Tuyệt vời!

Chẳng bao lâu nữa Chiên Con sẽ đến đón Nàng
 Dâu Ngài để được mãi mãi ở bên cạnh Ngài,
 Tất cả các thiên thần trên Thiên đàng sẽ được
 nhóm lại;

Ồ, thật là một viễn cảnh vinh quang, tất cả các
 thánh đồ trắng tinh không tì vết;
 Cùng với Chúa Jêsus họ sẽ dự tiệc Đồi đồi.

Ồ, “Hãy đến mà ăn,” Chủ đã mời gọi, “Hãy đến
 mà ăn;”

Ồ, anh có thể dự tiệc ở bàn của Chúa Jêsus mọi
 lúc;

Đấng đã từng nuôi đoàn dân đông, hóa nước
 thành rượu,

Với những kẻ đói được mời gọi bây giờ, “Hãy
 đến mà ăn.”

Ồ, “Hãy đến mà ăn,” Chủ đã mời gọi, “Hãy đến
 mà ăn;” (Ăn về Lời!)

Anh có thể đến dự tiệc ở bàn của Chúa Jêsus
 mọi lúc;

Đấng đã từng nuôi đoàn dân đông, hóa nước
 thành rượu,

Với những kẻ đói được mời gọi bây giờ, “Hãy
 đến mà ăn.”

³⁴⁹ Ồ, chào ôi! Anh chị em đói không? [Hội chúng vui mừng—Bt.]
 “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình.”

³⁵⁰ Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]
 Anh chị em yêu Ngài không? Âm điệu bài *Tôi Yêu Ngài*, anh chị
 em biết. Tất cả chúng ta hãy đứng lên bây giờ, và đưa tay lên và
 bày tỏ tấm lòng chính mình với Ngài. “Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

bởi vì Ngài yêu tôi trước.” Được rồi, tất cả chúng ta cùng nhau hát nào.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

³⁵¹ [Một anh em nói tiếng lạ. Anh Branham dừng lại—Bt.] Cứ thật thành kính. Chúng ta có một người thông giải ở đây, Anh Higginbotham. Tôi không biết anh ấy có mặt ở đây tối hôm nay, hay không. Chúng ta muốn thấy được điều mà Chúa đã phán với chúng ta. Cứ đợi một chút. Đây, đây rồi... [Một chị đưa ra lời thông giải.]

³⁵² Chắc chắn, ngợi khen Chúa! Đức tin của tôi như được cất lên cao trong Đức Chúa Trời. Anh chị em, anh chị em yêu mến Ngài, tối nay, với cả tấm lòng mình không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Ồ, hãy ngợi khen Ngài, và nói rằng, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi!” [Hội chúng ngợi khen Đức Chúa Trời.]

³⁵³ Thật chúng con xin dâng lên Ngài lời ngợi khen, với tất cả tấm lòng của chúng con, Chúa ôi! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

³⁵⁴ Cứ dâng lên Ngài lời ngợi khen, hết thảy anh chị em. Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em! [Hội chúng tiếp tục vui mừng và ngợi khen Đức Chúa Trời—Bt.]

ẤN THỨ BA VIE63-0320

(The Third Seal)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẢY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Tư, ngày 20 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org